

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului:

Particulari 8000 Lei
Instituții 16.000 Lei
Abonamente de sprijin 30.000 Lei

APARE DUMINECA

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI
EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.

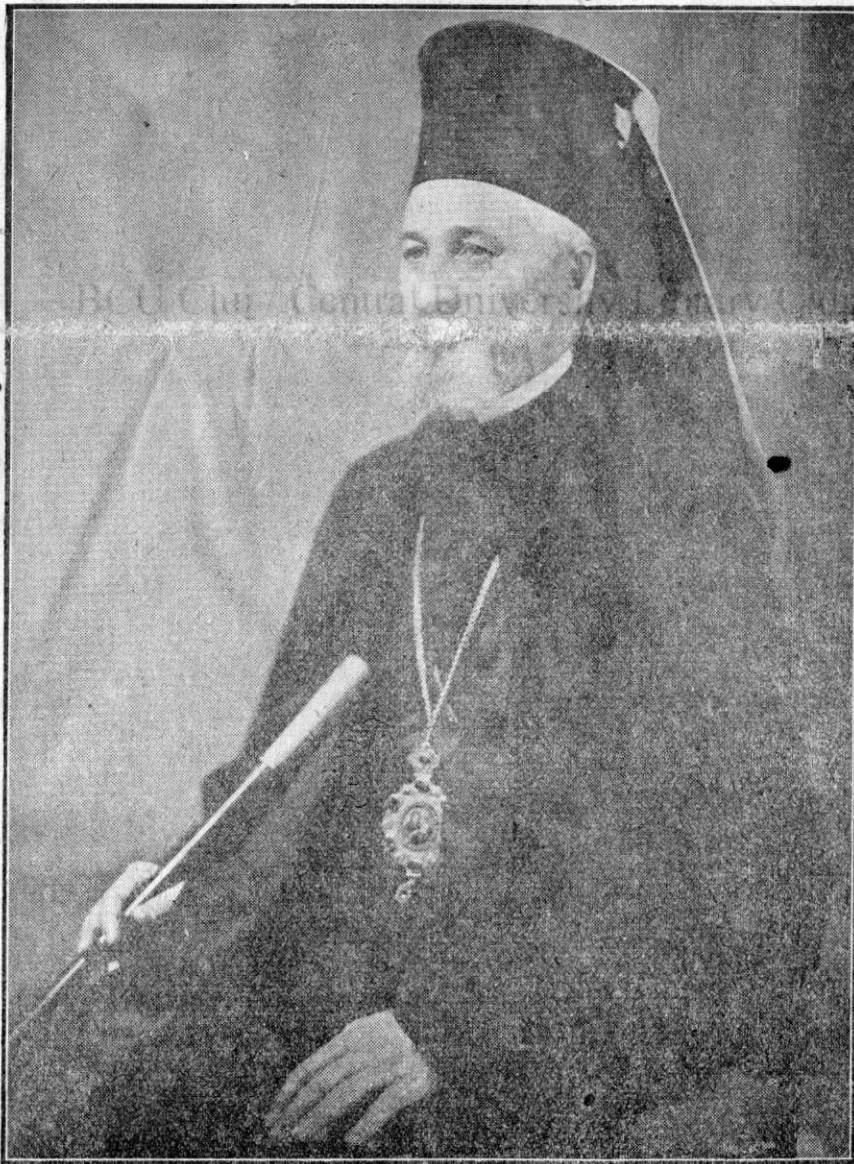
Insertiuni:

Pentru fiecare centimetru patrat
câte 100 Lei

Intru mulți ani, Stăpâne!

Caransebeșul și întreaga Eparhie ortodoxă română a Caransebeșului îmbracă astăzi haina bucuriei, pentru ca să sărbătorească pe Arhiepiscopul și Chiriarhul său, care împlinește 60 ani de viață.

Acum aproape cinci ani — era ziua de 3 Iunie 1941 — încrederea și voința clerului și a poporului dreptcredincios, care s'a manifestat atât de frumos în votul unanim al Adunării eparhiale, a chemat în scaunul episcopesc al eparhiei noastre pe Prea Sfințitul Veniamin Nistor, actualul nostru episcop, pe atunci arhimandrit de scaun al Sibiu.

tregit atunci scaunul nostru episcopesc.

Astăzi, suntem fericiți a constata — și o spunem cu multă mândrie — că P. S. S. Episcopul Veniamin nu a desmintit încrederea ce i s'a anticipat.

Urcând în scaunul vlădicesc al Caransebeșului, P.S.S. Episcopului Veniamin i s'a încredințat o moștenire frumoasă, dar în acelaș timp și grea și plină de răspundere, căci a fost chemat să ducă înainte și să desvârșească opera a cinci înaintași iluștri, cari, toți, s'au remarcat prin râvna și munca lor neobosită, încununată de frumoasă

Ni-a fost mare bucuria — și ni-au fost și se și bogate realizări și au înscris pagini dintre cele mai frumoase în istoria eparhiei noastre.

• Venind dela Sibiu, cetatea spiritualității ortodoxe și românești din Ardeal și plecând din preajma I.P.S.S. Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru Nicolae, această podoabă a Bisericii ortodoxe și a Neamului nostru, P. S. S. Episcopul Veniamin a adus cu sine la Caransebeș o inimă pătimasă de caldă dragoste creștinească și devotată Domnului, precum și o energie și o experiență multiplă, încălzită de o înaltă grijă pentru viitorul Bisericii și pentru viața și organizația ei în sprijinul celei mai depline autonomii.

Suind treptele tronului episcopesc, P. S. S. Episcopul Veniamin, conștiu de înalta sa chemare și de îndatoririle sale, a și pornit la muncă cu voință tare și cu stăruință dărză, dublată de cele mai frumoase intenții. P. S. S. a început să-și pună toate puterile și toată râvna întru opera de întărire și ridicare a vieții creștinești și duhovnicești din eparhie, remarcându-se totodată și prin grija ce o poartă operelor de binefacere și filantropice, precum și prin stăruința sa pentru înzestrarea materială a Bisericii.

Astfel, cu mână tare și cu braț înalt, P. S. S. Sa nu numai că a dus din bine în spre mai bine opera celor cinci iluștri înaintași ai săi, dar a înscris și noi realizări pe teren bisericesc, cultural și economic, care îi vor poameni numele cu vrednicie în istoria eparhiei noastre.

Astăzi putem spune cu bucurie, că P. S. S. Sa Episcopul nostru Veniamin s'a dovedit a fi vrednic urmaș al înaintașilor săi. Mai mult, astăzi putem spune — și o constatăm cu multă bucurie și mândrie — că semănătura Adunării noastre eparhiale dela 3 Iunie 1941 a fost bună și a fost binecuvântată de Dumnezeu. Roadele ei bune le-am secerat noi an de an și le secerăm mereu, nădăjduind să le putem secera, cu ajutorul lui Dumnezeu, încă mulți ani.

Slăvit fie Domnul, că ni-a hărăzit această bucurie sufletească!

Acesta este motivul pentru care Consiliul eparhial, în ședința sa plenară dela 6 Februarie a. c., a hotărât să sărbătorească împlinirea a 60 ani de viață de către P. S. S. Sa. De altă parte însă, pentru ca pilda vieții Arhipăstorului și Chiriarhului nostru, mereu aducându-ne aminte de îndemnuri le, învățăturile și realizările P. S. S. Sa, să ne inspire a crede într'un ideal și a munci pentru realizarea lui.

Clerul și poporul dreptcredincios din eparhie, din acest prilej, se înșirue cu toată dragostea sufletului său în jurul P. S. S. Sa și prin debilul meu glas îi aduce un profund și recunoscător omagiu pentru toată truda și munca ce a depus-o în serviciul eparhiei, precum și pentru toate realizările cele ce le-a început, sau pe care le-a încununat cu ajutorul lui Dumnezeu.

Preoții și dreptcredincioșii din eparhie — întotdeauna în rugăciunile lor pe buze cu numele P. S. S. Sa — de astădată cu mai multă cucernicie și evlavie intonează imnul liturgic:

„Pe Stăpânul și Arhiereul nostru Veniamin, Doamne, păzește-!”

Intru mulți ani, Stăpâne!

Prot. Ic. Stfor. Romul G. Ancușă
Consilier referent eparhial

Arhipăstorul nostru

UNIVERSITY ȘIȚĂ BIOGRAFICĂ

Pe drumul lui Popasu

Se învolburase atmosfera dintre popoare, se pornise urgia războiului și desnădejdea își flutura tristețele apăsătoare, când sufletul poporului din eparhia noastră, aștepta cu înmuguriri de speranțe noi, acum cinci ani, pe noul Arhipăstor.

Și într'o zi de vară, poporul descălecat depe plaiurile munților, o întâmpinat la hotarele eparhiei, la Vamamarga, pe Valea Bistrei, „un preot cu chip de sfânt, grav dar prietenos, înalt, svelt, cu neaua vieții în barbă”. Era Prea Sfințitul nostru Episcop Veniamin, care venea dela Sibiu, peste Hațeg, răspunzând chemării unanime a poporului care-l aștepta. Venea pe același drum pe care înainte cu trei sferturi de veac venise „restauratorul de vlădicie bănățeană” Ioan Popasu. Venea pe drumul unui destin istoric. Pășea pe drumul apostoliei ardelenilor: Popasu, Popea și Cristea, spre o fericită și rodnică păstorire duhovnicească a Banatului...

Păstor și turmă

Trecând prin cheile munților, în valea cu largi deschideri de lumină a Bistrei, P. S. S. Sa a simțit deodată cu răsuful pământului bănățean, înmiresmat de rodul în pargă, svâcnetul de inimă al poporului credincios.

Primind manifestările de bucurie și solemnele declarații de credință ale bănățenilor, P. S. S. Sa a declarat, într'un elan de sinceră confesiune: „mă simt dator de a nu-mi mai aparține mie întru nimic, ci de a mă devota cu totul siujbei la care am fost chemat”...

În mistice graiuri, veacurile șoptesc, ca o bine-cuvântare, cuvintele Mântuitorului: „Pastorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale și o le cunoșc glasul lui și-l ascultă”. Sub dogoarea acestor cuvinte sufletele s'au învăpăiat și într'o sfântă comunicare dela inimă la inimă, într'un proces de flux și reflux mistic, s'a stăbilit atunci, la hotarele eparhiei, între păstor și turmă, un raport de reciprocă dragoste și încredere. Sub emoția primei întâlniri, bătaile calde de inimă ale păstorului s'au sincronizat cu bătaile de inimă ale turmei...

Așa a intrat în „cetatea de reședință” Arhipăstorul nostru, în 23 August 1941.

Dragostea dintâi este aceeași

Au trecut, de atunci, aproape cinci ani și nimic nu s'a răcit din „dragostea dintâi” dintre turmă și păstor.

Când s'a apropiat ziua aniversării a șase decenii de viață a P. S. Sale, într'o spontană poroire de inimă, clerul și poporul, au hotărât să cinstească această zi, reînviindu-și omagiul filial și rugându-se împreună pentru sănătatea Arhipăstorului iubit.

Cu același respect, recapitulăm momentele mai însemnate din viața P. S. Sale și subliniem unele gânduri și realizări din bogata activitate a P. S. Sale.

*

O copilărie fericită pe valea Oltului

Prea Sfințitul nostru Episcop s'a născut la 10/22 Februarie 1886, în comuna Arpătac (Araci), jud. Treiscaune, primind în botez numele Virg. Tatăl Său Preotul Dionisie Nistor (1851-1901) a fost fiu de țaran din Porumbacul de jos (jud. Făgăraș), iar mama Sa Elena n. Stanciu (1861-1939) a fost din familie preoțească (nepoata după mamă a prot. I. Petric din Brașov). Și-a petrecut copilăria între cei 8 frați, care constituiau bogăția cea mai de preț a familiei, în patriarhală viață a satului scaldat de jucăușa undă a Oltului.

Primele două clase primare le face în satul natal, restul le termină la Brașov continuându-și educația la liceul ort. rom. „Andrei Șaguna” unde își ia bacalaureatul.

Blând la înfățișare și harnic la învățătură, tânărul Virgil Nistor s'a impus atât în fața colegilor cât și a profesorilor vestitului liceu al lui Șaguna, clasificându-se în fiecare an printre premianții școlii. La 3/15 Mai 1904, face parte din echipa de 3 elevi ai clasei a VIII-a, care, împlinind tradiția sacră a naționalismului ardelean, a pus cununa cu tricolor pe crucea lui Andrei Mureșanu din Groavenii Brașovului.

In grija duioasă a mamei

De abia se înfiripase tinerețea celor 8 copii, și tatăl, vrednicul preot Dionisie Nistor, se frânse în floarea vârstei și-și urmă destinul în lumea de dincolo de veacuri.

La 15 ani tânărul Virgil Nistor rămâne orfan de tată. Opt copii rămaseră în grija unei mucenice: Mama! Învaluindu-și copiii cu dragostea ei întreagă, hrânindu-i cu trudă și abnegație, mama-mucenică și-a purtat cu cinste văduvia timp de 38 de ani. Și-a crescut co-

pii în frica de Dumnezeu și iubirea de Neam, le-a dat o educație aleasă și le-a creat situații frumoase în terația vieții sociale, căci Dumnezeu a scris cu harul Său eforturile iubirii de mamă. (Cel mai mare dintre frați, Aurel, este protopop, al doilea, Pompiliu, este medic, inspector gen. sanitar, al treilea este Prea Sfințitul nostru Episcop și al patrulea dintre frați, Dionisie, a fost profesor la liceul „A. Șaguna” din Brașov și a murit pe câmpul de luptă în 1915. O soră Valeria, este măritată cu protopopul Ion Răfiroiu și alta, Cornelia, este măritată cu Dl. M. Pătrășcanu din Caransebeș. Două surori sunt moarte. Până la moartea sa, întâmplată în 1939, mama a viețuit cu fiul ei iubit, Prea Sfințitul Veniamin.

Spre idealul preoției

Educația primită în familie cu respectul unei tradiții preoțești, îndreptară gândurile tânărului absolvent al liceului din Brașov, spre Institutul teologic „Andrian” din Sibiu, pe care-l termină cu distincție.

În 1910 fu ales paroh în Vâlcele, stațiune balneară din jud. Treiscaune. Primind însă o bursă pentru continuarea studiilor, renunță la parohie și spre a urma, mână de elanul creierilor al tinereții sărguincioase, doi ani la Facultatea de teologie din București și apoi 1² an la Facultatea de litere și filosofie din Cluj.

La 15 Iulie 1913 primi preoția, fiind hrononit într'u presbiter necăsătorit.

In slujba Bisericii și a Neamului

Fiind angajat în calitate de cancelist practicant la consistorul arhidiecezan din Sibiu, unde a funcționat doi ani, P. S. Sa a dovedit o excepțională putere de muncă, aranjând arhiva rămasă în neorânduială dela 1848 până la 1900.

În acest timp, Seminarul Nfon din București cere Mitropoliei Ardealului un om destoinic și priceput care să producă un nou duh de viață în creșterea elevilor seminaristi. Mitropolitul Ioan Meșianu, sat sfăcând această cerere a Eforiei seminarului din București, trimise pe tânărul preot, Virgil Nistor, la 1.IX.1913, care funcționează, în această calitate, până la 1.VII.1914.

În București, participă, ca sol al Ardealului dârz, la toate manifestările mari ale Neamului, premergătoare urlașei înțeleștării dintre popoare. A participat la întruniri mari organizate în București, Iași, Târgoviște, etc.

Cu ostași pe câmpurile de bătaie

În războiul mondial (1914-1918) a fost patru ani preot militar cu grad de căpitan.

Aproape doi ani a fost preot referent al armatei a VII-a din Galiția, în care calitate s'a îngrijit de asistența sufletească a ostașilor, educând preoții necesari din țară și împărțind mii de cărți ziditoare de suflet, acolo, în prăpădul frontului.

Nici pe cei de acasă nu i-a uitat. A făcut mari colecte pentru orfanii de războiu, al căror rezultat a fost publicat, la timpul său, în gazeta Transilvaniei.

Din nou în viața publică

Pacea și-a întins pânzele albe peste ruinele războiului. În perioada de reconstrucție, P. S. Sa și a dat cu entuziasm tineresc contribuția la refacerea țării unite. După demobilizare a fost chemat ca șef de serviciu la resortul Instrucțiunii și Cultelor dela Consiliul Dirigent, unde a servit până la 1 Ianuarie 1920, când a fost chemat ca întâiul secretar la nou înființata episcopie a Clujului, unde, instituția fiind în perioada de organizare, a depus o muncă zeloasă.

După un an, la 1 Mai 1922, a trecut ca secretar la arhiepiscopia Sibiului, începând a se socoti ca un vrednic:

Colaborator al marelui Ierarh

Dr. Nicolae Bălan

În atmosfera de muncă înțeleaptă și perseverență, creiată de Mitropolitul Șaguna și continuată de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae Bălan, Prea Sfințitul nostru Episcop, a servit arhiepiscopia: 4 ani ca secretar, (1922 — 1926), 13 ani ca secretar și consilier referent (1926-1939) și 2 ani (1939-1941) în calitate de consilier referent, până la alegerea de episcop.

În acest timp, nu a fost problemă mare de viață bisericească și culturală în arhiepiscopie, la care să nu-și fi dat contribuția. A primit diferite misiuni pe care le-a îndeplinit cu toată conștiința. Cu perseverența și entuziasmul care-l caracterizează în toate acțiunile mari, și-a legat numele de multe opere demne de ținut minte. Astfel, ca să amintim numai câteva din aceste realizări, a inițiat și s'a străduit să ridice căminul preoțesc din Bazna (T.-Mare). Acest cămin, care este proprietatea preoților din arhiepiscopia Sibiului, este cel mai confortabil din această stațiune balneară, renumită pentru băile de iod, sare și nămol.

A organizat impresionantul pelerinaj românesc la Ierusalim, în Septembrie 1925, sub conducerea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, cu 160 pelerini din toate colțurile țării.

Fiind consilier referent i s'a încredințat administrația fondului „Dr. Ion Mihu“ (dela 1927-1941), care constă din pământuri, vie, case, hârtii de valoare, etc. în valoare de câteva milioane aur.

A fost membru în adunarea eparhială și Congresul Național Bisericesc.

A luat parte la aproape toate congresele Asoc. Cler. Andrei Șaguna, fiind din 1923-1941, membru în comitetul central și apoi casier central. De asemenea a luat parte la congresele Astrei.

Ca delegat al Asoc. Cler. Andrei Șaguna, a participat activ, în mai multe rânduri, la congresele Asoc. Clerului ort. din România.

Prin broșuri și articole a lămurit, în diferite rânduri, situația clerului ort. rom. și a susținut, cu toate mijloacele, doleanțele Bisericii și ale preoțimii noastre. Preocupat de astfel de probleme, a publicat următoarele studii:

Sub pseudonimul Părintele V. Nichifor :

- 1) Confesionalism politic, Sibiu, 1930, p. 109;
- 2) Biserica ort. și bugetul cultelor, 1930, Sibiu, 1930, pag. 26;

3) Bugetul cultelor pe 1931, Sibiu, 1931, pag. 45;

4) Să înceteze confesionalismul politic, Sibiu, 1933, pag. 31;

5) Pr. V. Nistor: Les cultes minoritaires et l'église orthodoxe roumaine dans le nouveau budget de la Roumanie, Buc. 1933, pag. 36, extras din Revue de Transylvanie, Cluj, Nr. 1, Tom II, Aug.-Sept. 1933;

6) Pr. V. Nistor: Să se facă dreptate, Sibiu, 1934, pag. 40.

A mai colaborat la diferite reviste, ca: Revista Teologică, Telegraful Român, Lumina Satelor, Revue de Transylvanie, etc.

În vara anului 1940, a făcut parte, ca reprezentant al Mitropoliei Ardealului, din comisia Ministerului de Externe, din București, care avea să studieze problemele Ardealului în vederea reglementării relațiilor externe cu Ungaria. În Octombrie, același an, a fost designat delegat în comisiunea mixtă româno-maghiară dela Budapesta. Întrerupându-se însă tratativele, nu a mai plecat la Budapesta.

Chemarea la apostolat

Apreciat de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, preotul Vușil Nistor, a fost hirotonit întru protopresbiter, în anul 1926, la Rusalii.

După ce și-a petrecut viața celibatară, în curățenie și cinste, fiind îngrijit de buna sa mamă, după moartea ei, la 7 Aprilie 1940, a intrat în monahism, fiind tuns întru ieromonah la Mănăstirea Căldărușani. Trecând apoi prin toate treptele, ajunge la sârbătorea Pogoririi Duhului Sfânt (17 Iunie 1940): arhimandrit.

Vacantându-se în primăvara anului 1941 scaunul episcopesc din Caransebeș, găzduirea membrilor Adunării eparhiale se îndreaptă spre I.P.C. Sa Arhimandritul Veniamin Nistor, iar în ziua de 3 Iunie 1941, cu o impunătoare solidaritate, reprezentanții Clerului și Poporului, aleg de episcop al eparhiei, văduvită vremelnic, pe I. P. C. Sa.

Vrednic este...

Obținând această alegere, aprobarea Sfântului Sinod și înalta confirmare a M. S. Regelui Mihai I, a fost hirotonit întru arhieru, în ziua de 8 Iunie (Duminica Rusaliilor) 1941. Fiind primit în comuniunea episcopilor, P. S. Sa a făcut solemnă și cutremurătoare declarație de credință, în fața poporului și a clerului, că va păzi canoanele și tradiția Bisericii și va conduce cu blândețe și dreptate poporul încredințat păstoririi Sale.

Vrednic este! exclamă, repetat, poporul, prin glasul armonizat al corului...

„Inimă curată zidește întru Mine Dumnezeuule, și Duh drept înoeste întru cele dinlăuntru ale mele... se roagă cutremurat noul arhieru.

Și darul Duhului Sfânt, în mistice revărsări, pecetluște făgăduințele, în clipa solemnă a consacrării unui nou apostol...

După datina străbună, în ziua de 14 Iunie 1941, P. S. Sa a primit din augusta mână a Regelui, toiagul de păstor.

În ziua de 23 August 1941, întrând pe pământul eparhiei, a fost întâmpinat, pe Valea Bistrei, în toate satele pe unde a trecut, până la orașul de reședință, cu mare însuflețire.

Pre Stăpânul

„Pre Stăpânul și Arhiereul nostru, Doamne îl păzește întru mulți ani!” întonează corul „Reuniunii de cântări și muzică”, exprimând sentimentele mulțimii electrizată de apariția plăcută a Arhiepiscopului.

În fața crucii din Piața Unirii, înaintea unui arc impunător, învăluit în mireasma fumului de tămâie, populația orașului, prin cuvintele primarului și al P. O. Păr. Prot. ic sfor, R. G. Ancușa, își exprimă solemn atașamentul față de P. S. Sa.

Solemnitatea instalării P. S. Sale s'a făcut în ziua de 24 August 1941, când, după Sf. Liturghie pontificată de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, s'a cerit de către delegatul Guvernului Decretul-Regal de confirmare și de către Păr. Prot. E. Cloran, gramata mitropolitană.

Nu voiu nesocoti

harul ce este în mine

Cu zestrea primită din casa preotească a părinților, blând și smerit, P. S. Sa a mărturisit în cuvântarea dela alegeră: „Să-mi îngăduiască I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae și membrii Adunării eparhiei Caransebeșului să-i chem ca martori, că n'am râvnit această mare cinste și demnitate bisericească”.

Totuși P. S. Sa a răsplătit votul și încrederea unanimă a alegătorilor, declarându-le că „nepregetând cu râvna, arzând cu Duhul” (Rom. 12, 11), îmi voi pune toate puterile și străduințele în slujba misiunii mele... „Toate făcându-le spre zidirea tuturor” (I Cor. 14, 16).

„Nu voiu nesocoti harul ce este în mine care mi s'a dat prin punerea mâinilor” (I Tim. 4, 14).

Cu astfel de gânduri, cu astfel de cuvinte, a început Prea Sfințitul nostru Episcop Veniamin:

O nouă viață în eparhie

În cuvântarea rostită la instalare P. S. Sa a schițat cadrul larg al unei activități pastorale, sesizând toate problemele fundamentale ale eparhiei.

Cu gând curat, cu însuflețire și optimism, P. S. Sa a pornit la fapte, fără odihnă, distribuindu-și forțele creiatoare în toate compartimentele vieții eparhiale.

Cea dintâi grijă și-a îndreptat-o spre colaboratorii mai mici ai P. S. Sale, spre cei care ostenesc în via Domnului:

Preoții

A profitat de orice prilej, pentru a cunoaște pe fiecare preot în parte, încurajând și apreciind zelul pastoral sau „muștrând și îndemnând cu toată îndelunga răbdare și învățătură” (II Tim. 4, 2).

Sfătuind și arătând metodele pastorale cele mai eficace și adecvate vremilor noastre, P. S. Sa îndeamnă fără contenire: „Fiți gata la tot lucrul bun”! (Tit. 3, 1) Stați în fruntea tuturor acțiunilor mari!

Nu vă dau altă poruncă, ci porunca apostolică v'o încredințez, spunea P. S. Sa la o conferință preotească, acum trei ani: „ca să luptați lupta cea bună” (I Tim. 1, 18).

Convins că parohia este, în mare măsură, „chipul și asemănarea” păstorului sufletesc, P. S. Sa coboară cu sfatul până în intimitatea vieții preotului, repetând mereu îndemnul: „fă-te pildă credincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția” (I Tim. 4, 12). Cunoaște și nezurile cari copleșesc uneori viața preotului. În astfel de cazuri P. S. Sa intervine cu sfatul sau cu ajutorul material. Pentru fiecare suflet și pentru fiecare caz, are toată sollicitudinea.

Pentru îndrumarea misionarismului intensiv și extensiv, pentru buna administrare a Oficiului parohial și a parohiei, P. S. Sa a trimis preoștii câteva circulare, bazate pe cunoașterea temeinică a realităților pastorale, pe care le vor folosi multe generații de slujitori ai lui Hristos. Toate problemele care interesează păstorul de suflete, au fost sesizate și lămurite în aceste circulare. Amintim câteva din aceste probleme: administrarea sf. taine a mărturisirii și cuminecăturii, reglementarea vieții creștine în timpul postului, organizarea asistenței sociale, culturalizarea poporului, pastorația individuală și vizitele pastorale, fișele pastorale, ziarul pastoral, colportajul, conferințele pastorale, Școala de Duminică, împăcarea celor învrăjbiți, etc., etc.

Dar dându-și seama că oricât de salutar s'ar soluționa aceste probleme prin corespondență, totuși metoda cea mai bună de a înflăcăra zelul misionar al preoștii este comunicarea:

Dela suflet la suflet

De aceea P. S. Sa a reorganizat conferințele preoțești și cercurile pastorale. Pentru conferințele de toamnă și primăvară, însuși a fixat temele actuale și interesante care aveau să fie tratate și a participat activ la unele din ele, în fiecare an, „nu ca oaspe și nici ca organ de control”, spune P. S. Sa la una din aceste conferințe, ci ca prieten și colaborator, ca împreună să găsim mijloacele pastorale cele mai potrivite.

La reședință P. S. Sa a convocat, în mai multe rânduri, protopopii eparhiei, cu care a avut interesante consfătuiri. În ultima consfătuire, de pildă, s'au discutat o mulțime de probleme sintetizate în 30 de puncte, care vor fi difuzate de P. C. Păr. Protopopi în mijlocul preoștii.

De asemenea a avut mai multe consfătuiri cu preoții din localitate.

În toate aceste consfătuiri s'au discutat problemele de autopastorație și de pastorație colectivă și individuală, în toate aspectele lor.

Preoții nou hirotoniți sunt reținuți la masa P. S. Sale pentru a și-i apropia sufletește și a le da ultimele sfaturi înainte de începe lucrul în parohie.

Pentru evidența tuturor experiențelor pastorale a dispus preoștii, mai ales preoștilor tineri, să poarte ziarul pastoral, însemnând toate succesele ca și în succesele.

În sfârșit, în urma eforturilor P. S. Sale de a spori activitatea pe teren a preoștii se poate constata un progres vădit în activitatea catihetică și pre-

dicatorială, în aplicarea metodelor de pastorație individuală, în săvârșirea cu sfințenie și punctualitate a serviciilor divine (P. S. Sa a introdus obligativitatea de a săvârși Acatistul și Paraclisul Maicii Domnului, Miercuri și Vineri) și în activitatea societăților religioase, etc.

Pe drumurile eparhiei pentru cunoașterea turmei

Îndată după instalare P. S. Sa și-a început vizitațiile festive și inopinabile, pentru cunoașterea eparhiei. A vizitat bisericile, școlile primare și secundare, asistând și la lecții, atât la orașe cât și la sate, căminele culturale, a vizitat pe fruntașii bisericii, epitropi și oameni de bine, etc.

Numai în primii doi ani, cât s'a putut circula mai ușor, P. S. Sa a sfințit 10 biserici, a slujit în 36 parohii și a vizitat inopinabil peste 100 de parohii.

În 1943 a intenționat să-și viziteze credincioșii din Jugoslavia, dar din cauza stărilor de război, a trebuit să renunțe până la alte vremi mai bune.

În aceste vizite de informație, a cunoscut multe din însușirile bune ale bănățenilor, pe care P. S. Sa le-a relevat la diferite ocazii, dar a cunoscut și unele porniri și practici rele. Astfel a sesizat și grava problemă a denatalității Banatului. Rezultatul observărilor cu privire la această problemă, le-a publicat în broșura: „Chestiunea denatalității în Banat“, Caransebeș, 1944, pag. 25, extras din rev. Altarul Banatului, Nr. 5-6, 1944.

Mai multă lumină

O cultură superioară, fructificată de puterea harică și adaptată sufletului românesc, este gândul pentru realizarea căruia ostenește P. S. Sa „cu timp și fără timp“.

În fruntea tuturor cărților recomandă cartea de temelie a culturii umane: Sf. Scriptură. Preoților le recomandă, pe lângă Sf. Scriptură, care trebuie citită, zilnic, cărți și reviste de specialitate și de cultură generală, îndemnându-i să stea în permanentă legătură cu cartea și cu ideile mari ale înțelepciunii omenești.

Pentru a spori cultura teologică în eparhie, P. S. Sa a inițiat și patronează până azi, revista Altarul Banatului, pe lângă vechea și valoroasa noastră „Foia Diecezană“.

Pentru cultura preoților și a poporului, a sprijinit tipărirea câtorva lucrări valoroase, printre care și Calendarul Românului, atât de căutat în ultimii ani.

A tipărit și distribuit, până acum, 25.000 exemplare din cartea de rugăciuni, tipărită de P. S. Sa.

Atât bibliotecile parohiale cât și cea a centrului eparhial și a Academiei teologice, au sporit în ultimii ani cu sute de volume. Personal P. S. Sa a donat bibliotecii eparhiale peste 1000 volume.

Duminica Ortodoxiei a fost organizată, în toată eparhia de P. S. Sa, pentru luminarea tineretului asupra adevărilor fundamentale ale ortodoxiei. Cu acest prilej P. S. Sa a inițiat, pe lângă programe artistice-culturale potrivite, un concurs interșcolar pentru premiarea celor mai bune lucrări, tratând probleme ortodoxe.

O realizare frumoasă, în acest domeniu, este ciclul de conferințe organizat anul acesta de P. S. Sa, în sala festivă a liceului din loc. Conferințele rostite de distinși intelectuali ai orașului, sub patronajul P. S. Sale, sunt uneori, adevărate mărturisiri de credință ortodoxă, deși tratează diferite probleme din vastul domeniu al culturii umane.

Și o altă inițiativă frumoasă merită să fie amintită. Îndemnând preoții să-și pregătească și să-și scrie predicile, P. S. Sa a proiectat, pentru încurajarea și validitatea predicatorilor zeloși, să publice unul sau mai multe volume, cuprinzând cele mai bune predici pentru toate Duminicile și sărbătorile anului. Realizarea acestei inițiative, a suferit, din cauza lipsei de hârtie, o amânare.

Asistența socială

Vaetul de suferință al celor lipsiți, a fost ascultat de P. S. Sa dela începutul arhipăstoririi. Pentru a organiza posibilitățile de asistență socială a pus bazele unui fond de binefacere, dăruind în Noemvrie 1941, acestui fond, toate economiile pe care le-a făcut înainte de a lua conducerea eparhiei, în suma de 700.000 Lei.

În favorul săracilor, executându-și hotărârea de a nu-și mai aparține sie, P. S. Sa a renunțat la taxele dela dispense, sfințiri, etc.

După ce a premers cu exemplul viu, a trimis o circulară tuturor Oficiilor parohiale, îndemnându-le să înființeze, în fiecare parohie, un fond al milelor, dând dispoziții speciale pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor de război. Pentru aceștia P. S. Sa a ridicat un orfelinat pe lângă mănăstirea de maici „Sf. Ilie Izvor“ din Vasiova. Orfelinatul este aproape complet terminat.

Un astfel de orfelinat are intenția să ridice și în orașul nostru.

Nici răniții și suferinții din spitale n'au fost nici o clipă uitați de P. S. Sa. În repetate rânduri a vizitat spitalele de răniți din toate orașele eparhiei, ducându-le mângăere și multe daruri.

Impresionant a fost gestul P. S. Sale de a plăti numeroase abonamente la reviste ziditoare de suflet, pe seama bolnavilor din spitalele din Caransebeș, Lugoj, Băile-Herculane, Marila (T. B. C.).

Viața mănăstirească

A găsit în P. S. Sa un zelos sprijinitor.

A organizat patru impresionante pelerinaje, la mănăstirile din eparhie.

A reorganizat viața duhovnicească la toate mănăstirile.

Cu purtarea de grijă a P. S. Sale s'a renovat și sfințit mănăstirea „Călugăra“ din Ciclova-mont.

Din inițiativa P. S. Sale s'au ridicat schiturile de pe muntele Semenice, Marila și Poiana Mărului (aceste două din urmă, în curs de realizare).

Vechea mănăstire din valea Dunării „Mrăcunea“ se va ridica încurând din ruine.

Perspectivă

Cu toate lipsurile în care trăim, P. S. Sa adaugă inițiative noi la planul mareț pe care l-a conceput pentru ridicarea eparhiei.

Palatul pentru Academia Teologică și un orfelinat în Caransebeș, preocupă mult pe P. S. Sa.

Pe lângă schitul „Piatra Scrisă“ este în curs de realizare, deocamdată, o casă de odihnă pentru membrii Oastei Domnului.

Dar gândul cel mai mareț care-l preocupă din primele zile ale păstoririi P. S. Sale, este realizarea dorinței primului episcop al Caransebeșului, după restaurare: o *catedrală* demnă de trecutul și viitorul acestei „cetăți ortodoxe“.

Pentru realizarea acestui gând sacru P. S. Sa, dispune deja de un fond de câteva milioane — în realități.

Avem convingerea că acest gând va determina entuziaste adeziuni și catedrala visată se va înălța deodată cu prestigiul orașului și eparhiei noastre.

Gândul P. S. Sale se va realiza, fiindcă-i cunoaștem perseverența și știm că, pe cât este de ponderat, ca un om cu experiență de câteva decenii, pe atât este de îndrăzneț și pasionat pentru operele de concepții și orizonturi noi, regăsindu-și, în această pasiune, entuziasmul și exuberanța tinereții.

Credem că și alte gânduri din planul de viitor al P. S. Sale se vor realiza, fiindcă-i cunoaștem sinceritatea hotărârilor și capacitatea de jertfă.

P. S. Sa cunoaște până în cele mai mici amănunte toate problemele eparhiei noastre și pentru rezolvarea lor lucrează în biroul P. S. Sale, zilnic, cel puțin 10-12 ore.

Împletindu-ne simțirile cu ale întregului cler și popor credincios din această eparhie, rugăm pe Dumnezeu să ni-l țină mulți ani de pace și bunăsporire.

Prot. Dr. Marcu Bănescu
cons. ref.

ARHIEREUL NOSTRU VENIAMIN și cultura

Coborât din strălucit centru cultural — Sibiu —, apoi așezat și asimilat în alt vechiu cuib cultural bănățean, Caransebeșul, *Prea Sfinția Sa Părintele nostru Episcop Veniamin Nistor* a înțeles trecutul și a cuprins în ochi prezentul.

Nu i-a scăpat însă din vedere nici viitorul, căci și-a legat munca celor cinci ani de până acum scurși în scaunul vlădicesc al Caransebeșului, de cultura acestui colț de țară.

A înțeles că, atunci când casele se dărâmă, bunurile materiale se înstrăinează, iar bietul om se desface în părțile sale componente, *cultura este aceea care rămâne.*

Ea nu cunoaște granițe, nu se lasă limitată în hotare ori spațuri, și trece peste veacuri.

Căci ea este emanația sufletului nu a trupului.

Scriptura spune că „Dumnezeu a făcut pe om după chipul și asemănarea sa“. (Geneză, Cap. I, v. 26).

Iar Teologia explică „chipul omului“ prin partea spirituală din el, iar „asemănarea“ prin tendința de perfecționare și absolută cunoaștere a părții spirituale din om.

Cultura deci tinde spre atributele divine de „infinite și vecinic“.

Prea Sf. Sa cunoscând acestea și judecându-le după dreptate s'a dovedit un vrednic urmaș al Arhierilor cărturari, dintre cari Caransebeșul și-a trimis membru și în panteonul Academiei Române.

Deși timpul scurt al păstoririi de până azi nu i-a oferit în chip fericit liniștea și dispoziția cu mediul prielnic unei dezvoltări culturale, totuși despre realizări — în timp așa de scurt — se poate documentat vorbi :

În primele luni de păstorire a editat „Cartea de Rugăciuni“, punând astfel în sufletul păstoritorilor și îndeosebi a tineretului, odată cu primul său gând îndreptat la Dumnezeu și dulceața rugăciunii și a cultului nostru divin.

Mănat de dragostea de Neam a scris „Problema denatalității în Banat“.

A scos sub patronajul său revista „Altarul Banatului“ și veghează cu sfatul său experimentat la redactarea acestei reviste și a „Foi Diecezane“.

Cunoștințele sale și munca neprecupețită o înserează zi de zi în coloanele acestor reviste, ajutând redactorii și colaboratorii.

Unele cărți au văzut lumina tiparului și altele o așteaptă tot din îndemnul Prea Sfinției Sale.

Prin grija de menținere a Tipografiei Diecezane, face din Caransebeș și pe mai departe un izvor cultural creator.

Dar latura importantă culturală o formează *oficiul arhieresc de învățător.*

Aici este problema catehizației din toate școalele, pe care o accentuează. Vin pastoralele, circularele și predicile rostite personal, sau aranjate în ciclu. Apoi conferințele publice.

A înființat conferințele pastorale și cercurile religioase ale preoților.

Pentru toate acestea și cele ce vor urma, acum, când cele 60 de ierni și-au scuturat imaculata albeață a vârstei înțelepciunii în plețele Prea Sfințitului nostru Episcop Veniamin,

gândul nostru curat zboară în ziua de 24 Februarie 1946 la scripturile Sf. Apostol Pavel dela Epistola I a Timotei, Cap. V, v. 17 „Preoții cari își țin bine dregătoria, de îndoită cinste să se învrednicească, mai ales cei ce se ostesc în cuvânt și întru învățatură“.

Prin sprijinirea și legarea numelui de cultura de până acum și cea de viitor a Caransebeșului nostru, Prea Sfințitul nostru Părinte Episcop Veniamin va trece veacurile și hotarele, iar pentru prosperarea acesteia rugăm pe Bunul Dumnezeu să Vă țină încă „Mulți ani Stăpâne!“

Pr. Ilie Câmpianu
revizor-eparhial

Un scurt rezumat al unei rodnice activități

La o răscruce a timpului, bunul gospodar își întoarce fața asupra trecutului și cu ochii săi sufletești scrutează realizările ce le-a săvârșit trăgând prin ele concluzii asupra posibilității din viitor.

A face bilanțul unei activități pe teren financiar-economic și mai ales a regiza înfăptuirile economice ale unei persoane într'un timp oarecare, trebuie să ții cont în primul rând de împrejurările în care se dezvoltă această activitate.

P. S. Sa Episcopul nostru Veniamin la 22 Februarie a. c. împlinește 60 ani de viață bogată în realizările economice financiare. Și dacă spațiul îngust nu-mi permite a mă întinde asupra întregii sale activități pe acest teren, mă voi nizu a arăta cel puțin rezultatul muncii depuse în cei aproape 5 ani, adică dela 24 Aug. 1941 începând și până azi decând din mila lui Dumnezeu și voința poporului arhipăstorește de Dumnezeu păzita Eparhie a Caransebeșului.

Inscăunat ca arhipăstor în cele mai grele timpuri, când Țara și Neamul sta în vârtoarea celui mai cumplit război, timpul scurt ce s'a scurs, formează totuși o etapă de rodnică și pricepută activitate pe teren economic-financiar.

Secondat în toate năzuințele sale de colaborării săi de aproape, P. S. Sa are mângâierea de a vedea sporită averea dela Centrul Episcopiei cu peste 150 milioane Lei, iar averea întregii Eparhii cu aproape nouă milioane Lei și aceasta numai în 4½ ani de activitate.

Augmentarea acestei averi a început-o prin depunerea ca fond la Episcopie, a întregii Sale agoniseli de ani de zile.

Indemnat de spiritul său de jertfă și pentru a premerge cu exemplu de altruism și altora, P. S. Sa nu mult după instalarea sa ca arhipăstor, a depus la Casieria eparhială suma de Lei 700 000, ce forma toată agoniseala sa de trei decenii cu scopul măreț de a se ajutara văduvele de preoți, precum și preoții lipsiți. Faptul acesta grăiește dela sine și nu mai necesită nici un comentariu! A muncit ani de-a rândul și a adunat ban cu ban ca albina harnică, ca cu aceste nobile strădanii să vină într'ajutorul celor nevoiași!

Aceste bune intenții a căutat să le transplanteze și la credincioșii din Eparhie și astfel a dispus ca în fiecare parohie să se înființeze câte un fond al milelor cu scopul de a veni într'ajutorul celor lipsiți cât și al celor rămași fără razim în urma crânceului război ce s'a terminat.

Dar exemplul P. S. Sale a avut un frumos răsunet și în inimele credincioșilor cari s'au înduplecat spre fapte caritative. Astfel s'au pus baze atât la Centru, cât mai ales în parohii la o seamă de fonduri și fundațiuni cu scop caritativ.

Tot la inițiativa și stăruința P. S. Sale s'a înființat la Centrul Episcopiei un fond pentru asigurarea contra incendiilor a tuturor imobilelor eparhiale.

În dese vizitații canonice, anunțate, sau inopinate, a căutat să se convingă la fața locului de nevoile din diferite eparhii, să dea sfaturi și să ia inițiative prompte pentru înlăturarea lor. A văzut unde lipsesc locașuri sfinte pentru preamărirea lui Dumnezeu, sau unde cele existente necesită o renovare sau adaptare mai însemnată, respective să continue cele începute, dar din lipsă de mijloace materiale, terminarea lor era periclitată.

În felul acesta s'au pus temelie zidirii bisericii din Stinapari, biserica „Bufenilor“ veniți acum aproape două sute ani din Gorj și cari erau afiliați parohiei Cărbunari. S'a ridicat biserica din Scăiuș, cea din Jitini și s'a adunat materialul necesar pentru ridicarea bisericii din Copăcele. Tot la indemnul Arhipăstorului e în curs de executare biserica din Surduc. Pentru toate aceste sfinte locașuri P. S. Sa și-a dat toată silința de a le câștiga fondurile necesare fie dela Minister, fie dela județ, sau alte instituții particulare, ușurând astfel sarcinile credincioșilor!

Cu acelaș interes de părinte sufletească a îndrumat zidirea frumoasei biserice de pe

vârful Semenicului și se străduiește să ridice un asemenea sfânt locaș în mijlocul codrilor la Poiana Mărului, unde rugăciunea pelerinului se'nfrățește cu frumusețile naturii; — Asemenea urmărește cu viu interes reclădirea vechei mănăstiri „Mrăcunea“ de pe valea Dunării.

Cu deosebit interes a urmărit P. S. Sa renovarea picturii bisericii catedrale din Lugoj. Această perlă a Banatului, care escelează prin frumusețea sa a costat câteva zeci de milioane și dintre acestea o sumă însemnată a fost exoperată de Chiriariul nostru fie dela Stat, Banca Națională, sau alte întreprinderi la cari P. S. Sa a solicitat sprijin cu bun succes.

Dându-și perfect seama de nevoile de după război și de necesitatea de a ameliora soarta vitregă a orfanilor de războiu P. S. Sa a apelat înainte cu doi ani la munificența înaltului Guvern și dela Prezidenția Consiliului de Miniștri a obținut un fond de 14.500.000 Lei cu care și cu mijloacele proprii s'a terminat frumoasa zidire a Mănăstirii de maice „Sf. Ilie-Izvor“, Vasiova și a pus sub acoperiș zidirea impozantă a unui orfelinat de fete de pe lângă această mănăstire. Acest edificiu majestuos va avea menirea de a alina multe lacrimi și suferințe cauzate de războiul nefast în care am fost târați fără voia noastră.

Îngrijorat și conștient de răspunderea ce o are față de buna educație ce trebuie să li se dea viitorilor păstori sufletești, P. S. Sa a pus bazele unui fond pentru ridicarea unei zidiri corespunzătoare pentru adăpostirea Academiei noastre teologice, care fond numără azi câteva milioane Lei, în plus material de fier și tabla galvanizată. Și dacă această strădanie nobilă a P. S. Sale n'a putut fi dusă la bun sfârșit, cauza este a se căuta în criza economică și împrejurările nefaste în care trăim.

O mărturie vie a interesului și a priceperii P. S. Sale dovedite în cursul celor aproape cinci ani de arhipăstorire, o fac zecile de case parohiale și alte zidiri de pe lângă bisericile noastre parohiale.

Nu este locul și nici timpul de a face aprecieri, asupra acestor realizări înfăptuite de P. S. Sa, într'un timp destul de scurt și între împrejurările cele mai grele și dacă totuși mi-am permis a înșirui câteva din aceste realizări am făcut-o cu scopul de a arăta ce se poate face, dacă omul e pus la locul lui!

Intru mulți ani Stăpâne!

Dimitrie Sgăvêrdia
Consilier eparhial

Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin și Academia noastră teologică

Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin, rectorul canonic al Academiei noastre, luminat din flacăra cărturărească a Sibiului cultural, dintru început și până în prezent s'a arătat ca îndrumător destoinic și crotitor de adevărat părinte al instituției noastre.

Deși Prea Sfinția Sa fusese în administrația bisericească, totuși convins de însemnătatea unei instituții de educație și cultură a viitorilor preoți n'a lăsat să scape nici un moment prielnic fără ca să nu acorde tot interesul și bunăvoința profesorilor și studenților Academiei noastre.

În vizitele personale, în ședințele Consiliului eparhial și în toate manifestările școlare, Prea Sfinția Sa a stat alături de noi, fie îmbărbătând pe studenții teologi, fie îndemnându-i să și cunoască adevărata chemare în vremurile prin care trecem. Nimerindu-se ca timpul de arhipăstorire de până acum să coincidă cu anii acestui crâncen războiu, dragostea părintească l-a îndemnat să ne caute mai adesea, să ne stimuleze eforturile noastre de muncă serioasă, pentru ca anii de studii să aducă roade folositoare pentru noi, Biserică și Neam. Să răscumpărăm liniștea de care am avut parte, petrecând timpul în studiu, meditații și rugăciuni. Să fim tari în credință servindu-ne ca exemplu mulțimea martirilor cari au pecețluit cu sângele lor credința în Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Studenții îndeosebi să citească zilnic sfânta Scriptură care le oferă hrana sufletească necesară pentru toate stările lor sufletești.

De aci își câștigă ei și armătura care-i ajută să depună maximum de efort, ca vrednici următori ai Aceluia, care s'a jertfit pe Sine pentru mântuirea lumii.

Vieța de internat a studenților încă a format o preocupare constantă a Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop. Știut fiind că disciplina și un mediu de internat potrivit are înrăurire hotărâtoare în ce privește formarea caracterului preoțesc, s'au căutat condițiile cele mai optime, cu sacrificii însemnate pentru întreținerea studenților în internat.

Nu numai atât. Prea Sfinția Sa a acordat și însemnate ajutoare, fie din mijloace personale, fie din ale Consiliului eparhial pentru îmbogățirea bibliotecilor profesorilor și a studenților teologi.

Dar dragostea și interesul pentru institutul nostru de creștere și educație a viitorilor preoți l-a făcut pe Prea Sfinția Sa să nu se oprească aci.

Făcându-se ecoul unui vechiu desiderat al Bănățenilor, Prea Sfinția Sa a propus într'una, din ședințele Adunării eparhiale ca să se înceapă o acțiune pentru zidirea unui nou local al Academiei teologice.

S'a inițiat o colectă însoțită către toți Români de inimă pentru adunarea de fonduri în scopul acesta.

Trăind în mediul unui svâcnet viu al dinamismului ortodox dela Sibiu, Prea Sfinția Sa a adus aici aceleași preocupări pe cari caută să le realizeze cu spiritul primitiv și înflăcărat al Bănățenilor.

Șagunismul binecuvântat, care s'a păstrat nealterat și aici la noi, a găsit în Prea Sfinția Sa un continuator fidel și zelos.

Din prilejul vârstei de 60 ani, profesorii Academiei noastre îl înconjoară cu tot devotamentul și cu filiască recunoștință îi urează: Intru mulți ani, Stăpâne!

Prof. Prof. Dr. Zeno Muntean
Rectorul Academiei

Bănățenii își sărbătoresc Arhipăstorul

Eparhia de Dumnezeu păzită a Caransebeșului e în plină sărbătoare.

P. S. nostru Episcop *Veniamin* împlinește venerabila vârstă de 60 de ani.

În dangăte duiosase de clopote, rugăciuni fierbinți se vor înălța spre Atotputernicul Dumnezeu, din fața tuturor sf. altare strămoșești, pentru sănătatea blândului Ierarh.

Caransebeșul, istorica cetate a ortodoxiei bănățene, îmbracă din nou, haină de mare sărbătoare.

Din toate părțile eparhiei, clerul și poporul se îndreaptă spre tronul arhieresc al lui Ioan Popasu, restaurator și organizator de vlădicie bănățeană, pentru ca să aducă demnului urmaș, actualului nostru Arhipăstor, cel mai simbolic omagiu, dragostea nemărginită de sinceri fii sufletești.

Venit acum cinci ani din Sibiu ortodox al marelui Șaguna și al I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, pe acelaș drum pe care a venit episcopul Popasu și, cu aceleași gânduri, prin tot ceea ce a făcut până acum și are în program ca să mai facă, Arhipăstorul nostru va rămâne în loc de hunte, pentru totdeauna, în istoria ortodoxiei bănățene.

Cu toate vremurile grele, de plin războiu, în cari a trebuit să-și înceapă apostolatul, prin sufletul său calit în lupte și încercări, prin puterea de muncă și perseverență, prin bogata experiență câștigată ca sfințic al marelui nostru Mitropolit Nicolae, P. S. nostru Episcop Veniamin, numai în cinci ani, a putut face pentru regenerarea vieții duhovnicești din eparhie, ceea ce alții nu pot o viață întreagă.

„Crescut de copil în tradiția și atmosfera bisericească, iar din tinerețe aflându-mă ucenic în preajma Scaunului Mitropolitan din Sibiu, unde străjuește umbra ocrotitoare a marelui Ierarh Andrei Șaguna, mă voi strădui să pun în lucrare, experiența câștigată, înțeleptele sfaturi și îndemnuri primite dela I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului... Și mă voi simți dator de a nu mi mai aparține mie întru nimic, ci de a mă devota cu totul Slujbei celei sfinte la care am fost chemat și ales“.

Accastă ortodoxă spovedanie făcută de Arhipăstorul nostru înaintea Colegiului electoral, la alegerea de episcop, atunci, a fost mai mult decât grăitoare, iar azi, noi, cari zilnic muncim în nemijlocita-i apropiere, o putem mereu verifica. Și, cu noi, întreaga eparhie a putut-o și o poate constata.

Marea sărbătoare de azi a ortodoxiei bănățene, polarizată în jurul Arhipăstorului iubit este un prilej fericit de întâlnire a fiilor sufletești din eparhie, de strângere a rândurilor și de plecare la muncă, cu puteri noi, pentru ridicarea spiritualității creștine din Banat.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să dea multă sănătate și încă mulți ani Arhipăstorului nostru, spre a-și duce la bun sfârșit munca începută cu atâta elan, spre binele Sfintei Sale Biserici și a Neamului nostru românesc.

Noi, îl asigurăm pe Prea Sfințitul nostru Episcop, de toată puterea noastră de muncă și îl rugăm să continue cu aceeași perseverență pe drumul pe care a plecat, pentru ridicarea ortodoxiei bănățene.

Intru mulți ani, Stăpâne!

Prof. Dr. Iacob Crețiu
Consilier ref. eparhial

O senină prăsnuire de bucurie duhovnicească

În ziua de Duminică 24 Februarie 1946, Caransebeșul nostru drag — cetatea de rezistență a naționalismului bănățean, oraș cu atâtea tradiții ortodoxe și vlădicești, românești și grănicerești — îmbracă din nou haină de sărbătoare spre a cinste, așa după cum se cuvine demnitatea unui vrednic vlădică, ca sentimente de creștinească recunoștință și în același timp cu mândria românului bănățean și grănicer, o zi însemnată din Eparhia Caransebeșului, praznic de rară bucurie duhovnicească, ziua când Prea Sfinția Sa Păr. nostru Episcop Veniamin Nistor, iubitul nostru Arhipăstor împlinește cel al 60 lea an al vieții sale. Desigur, că la o etate de 60 ani, în parte, și pentru o activitate numai de 5 ani în slujba Eparhiei noastre, a Caransebeșului — festivitatea așa de solemnă și grandioasă din 24 l. c. praznicul nostru de bucurie s'ar părea, poate, ceva neobiceiuit.

Viața întregă a Prea Sfinției Sale pusă mereu în serviciul Bisericii și a Neamului și în special în folosul duhovnicesc al nostru, al celor din acest colț de țară, a mândrului nostru Banat și nu numai în folosul Eparhiei noastre ci și în folosul sufletelor din Arhiepiscopia Sibiului unde a servit o viață întregă de om cu zel și abnegație până acum 5 ani — justifică din destul — această serbare.

Născut acum 60 de ani într'un sătuleț din frumoasele împrejurimi ale Brașovului, în com. Arpătac (Araci) din neam ales de preoți, a trăit începând de copil mic într'o atmosferă familiară cu adevărat creștinească, -- mediu de cinste și omenie.

Nu mai așa se explică faptul că singurul lui vis a fost să se vadă aidoma neuitatului său tată — servind la sf. Altar, să se vadă îmbrăcat în haina preotească, haină pe care a învățat să o prețuiască, să o respecte, să o iubească dela scumpii săi părinți.

Și asta o spun — să mi-se ierte indiscreția — bazat pe mărturisirea uneia din surorile Prea Sf. Sale, când din prilejul unui eveniment, stând de vorbă, îmi spunea cu atâta duiosie: „De ar trăi săraca mamă, să-l vadă pe Virgil al ei episcop, ce fericită ar fi“. Da, dela neuitata sa mamă, pentru care haină mai frumoasă ca reverenda n'a fost, și domnie mai mare ca preoția n'a existat, dela ea a învățat să-și iubească Biserica și Neamul.

Dragostea de Biserică și-a manifestat-o cu multă sânguință până acum la Sibiu și la Caran-

sebeș. Și bunul Dumnezeu l-a înzestrat în sușii alese și calități, care sunt tot atâtea pietre de mărgăritar, ce-i împodobesc sufletul.

Minte ageră, pătrunzătoare, blând, bun, duios până la lacrimi, inimă plină de căldură pentru tot ce e bine, adevăr și frumos, iertător și înțelegător, cu multă bunăvoință față de cei mici, de o răbdare ce n'are margini. Este un ierarh iubit de păstoriți, cât și de subalterni.

Cu o conștiință trează, totdeauna bine intenționat, adânc convins de misiunea covârșitoare a sf. Bisericii în vremi de grele încercări, cu o înțelepciune și tact deosebit de prevăzător, cu rară și impresionantă frumusețe creștinească mângăe cu vorba și cu fapta pe toți cei trudiți și obosiți de greutatea zilei și suferințele inerente vremurilor noastre.

Credincioșii orașului nostru pe cari l-a cercetat deopotrivă țărani, intelectuali, meseriași, sau funcționari, încă dela venirea sa ca arhipăstor al Eparhiei, vorbesc cu drag de Prea Sf. Sa. Răniții veniți de pe front, din spitalele militare ale orașului nostru, printre paturile suferinșilor cărora Prea Sf. Sa adesea a petrecut ore întregi, împărțind cărți de rugăciune, cruciulițe, iconițe, etc., nu-l vor uita niciodată.

Și cei cărora Bunul Dumnezeu le-a ajutat de s'au întors vindecați în satele și familiile lor, îi vor păstra cu sfințenie pentru totdeauna chipul sau de părinte blând și duios.

Cu o inimă iubitoare de copii, nu odată s'a coborât în mijlocul copișilor noștrii dragi, fie la școala primară, liceu, normală, sau gimnaziul de fete, împărțind cărți de rugăciune, cruciulițe, mângăieri și îmbărbătând pe aceia pentru cari Mântuitorul a zis: „Că unora ca acestora este împărăția cerurilor“.

Predicile din sf. Biserică a Caransebeșului, pentru care depune atâta grijă, îi sunt mărturie că răspândirea cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul turmei este o grijă de căpetenie a Prea Sf. Sale. Este drept, că perspectiva timpului prea apropiat ne răpește orizontul necesar pentru ca prin aceste modeste șire să putem aprecia după cuviință personalitatea adevărată a Prea Sfinției Sale Păr. Episcop Veniamin.

Ca încheiere, un singur lucru remarcă că votul Marelui Colegiu Electoral din București, atunci când l-a ales și l-am ales și noi, cu o solidaritate și unanimitate desăvârșită, a fost din belșug binemeritat.

Dea Bunul Dumnezeu ca și pe mai departe să ne păstorească și să ne conducă pe aceleași căi, spre limanul mântuirii sufletelor noastre.

Păstorul cel bun

În mijlocul frământărilor internaționale de azi, când se încearcă să se canalizeze noi orientări în viața popoarelor, masa românismului rămâne credincioasă Bisericii și slujitorilor ei. Cel mai sfânt standard ce flutură în sufletul poporului, rămâne mereu acelaș prapor cu cruce'n vârt, dela stranele Bisericii.

Sărbătorirea Prea Sfințitului nostru episcop Veniamin, izvorâtă din străturile cu filon de aur ale sufletelor creștinilor bănățeni, vrea să dovedească cu tărie că întreg poporul ia aminte și ascultă glasul vremii și înconjoară cu dragoste solidară și fiască pe vestitorul apostol...

Secretarul mitropolitan de ieri și arhiepiscop de azi, P. S. Sa Părintele episcop Veniamin, a rămas mereu acelaș păstor modest și nu a dorit ca împlinirea celor 60 ani din viață să fie sărbătorită, însă clerul și poporul din eparhia de Dumnezeu păzită a Caransebeșului, voiesc să folosească acest fericit prilej, pentru a-și manifesta recunoștința și dragostea fiască, față de Păstorul cel bun, cu înfățișare și cu inimă de adevărat Apostol.

În vara anului acestuia se împlinesc 5 ani de când Arhiepiscopul nostru Veniamin a preluat conducerea de arhipăstor al eparhiei noastre. În toată un război nenorocit, când peste sufletele oamenilor trecea umbra morții, ce împrăstia groază și sumbre disperări, vine Prea Sfințitul episcop Veniamin în fruntea eparhiei și aduce îmbărbătare și mângăere duhovnicească.

Încă în prima lună după instalare, dorind să vadă față la față pe fiii sufletești și să cunoască deaproape bucuriile și năcazurile credincioșilor, ia toiagul păstoririi și pleacă în eparhie.

A fost un semn de bucurie peste sirenele de alarmă, căci vestea aceea a electrizat sufletele clerului și poporului din: valea Timișului, valea Bistrei, valea Begheiului, valea Pogoniciului, valea Almăjului, valea Carașului, valea Nerei și până departe la Baziaș în valea Dunării.

Prima vizitație canonică a P. S. Sale a fost sfințirea bisericii din Măguri. Venise acolo lume multă din Logoj și jur să-L vadă și să-L audă pe noul Arhipăstor, care venise dela Sibiu tradițiilor șaguniene. A fost o zi de început de lucru pe teren și de bun augur.

De acum înainte Prea Sfințitul nostru va fi neostenit în dorința de a cunoaște credincioșii din elita spirituală, pe cei dela brazdă, din fabrici, din ateliere, din mine, din spitale și pe toți râvnitorii către Casa Domnului, fie în biserică, fie la mânăstiri în pelerinaje.

Trecând peste toate greutateile și peripețiile călătoriilor misionare, nu pierde nici o ocaziune de manifestare spirituală din eparhie, la care să nu ia parte predicând cuvântul Evangheliei în lung și largul eparhiei.

Cu gândul la fiii sufletești de pe front și cu inima lângă durerile orfanilor și văduvelor de războiu, a reușit să realizeze ajutoare simțitoare pentru ei.

Povețele simple și curate ale Mântuitorului către mântuirea sufletelor, le dăruiește P. S. Sa cu inima curată, încât străbătând sufletele păstoritorilor au avut darul și puterea să reducă mult patimile ce au bătuit prin unele locuri.

Cunoscând viața familiară a credincioșilor, din vizitațiile canonice, P. S. Sa a dorit să vadă și să cunoască și pe frații preoți la ei acasă, sub toate raporturile. Apreciază cu laudă, în semn de îmbărbătare, pe preoții râvnitori în via Domnului, și cu dragoste părintească muștră pe cei ce trebuie să se îndrepte, așa cum cere pastorația individuală, pe care P. S. Sa dorește s'o aplice fiecare preot, cu tact pastoral și conștiință preotească.

Una din preocupările P. S. Sale este și rămâne dorința de a se însufleți slujitorii sf. altare în misiunea lor, prin lectură din cărți alese și prin întruniri cu preocupări spirituale.

Frumusețea liturghiilor, a sfințelor taine și a ierurgiilor a fost canalizată printr'o formă tipiconală de uniformizare, prin priceperea Arhiepiscopului nostru.

Pentru acestea și alte realizări gravate pe răbojul Bisericii din eparhie, în cei 5 ani de rodnică activitate arhierescă, clerul și poporul adunat solidar doresc să aducă omagiu de recunoștință Prea Sfințitului nostru episcop Veniamin, la împlinirea a 60 ani din viață, în semn de adevărată dragoste fiască.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să ni-L dăruiească cu ani mulți, cu putere de muncă, pentru a conduce corabia Bisericii la limanul dorit.

Întru mulți ani Stăpâne!

Prot. T. Roșca

O modestă comemorare

În învălmășagul vieții noastre de astăzi, cu ritmul ei accelerat până la extenuarea celor prinși în vârtejul ei, descifrarea strădaniilor depuse de P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin, pentru binele eparhiei și a fiilor ei dreptcredincioși, din prilejul împlinirii de 60 ani, sub forma unei comemorări, în măsura în care vremurile și împrejurările de astăzi ne permit, este pentru noi toți un pelerinaj cucernic și întremător de credință, în zilele încă pline de rănile cumplitelui războiu.

Abia sosit în fruntea eparhiei noastre, la sfârșitul verii anului 1941, Prea Sfinția Sa își pune în serviciul Bisericii și al Eparhiei, toate puterile sufletești și intelectuale.

Crescut și educat într-o veche familie preotească, în care se cultivaseră tradițiile de credință și iubire de Neam, a fost înzestrat cu multă energie, putere de muncă și virtute creștinească. Pe lângă teolog, cărturar și bărbat al vieții publice, P. Sf. Sa înainte de toate a căutat să fie într'adevăr „*preot după rânduiala lui Melhisedec*”, clădit întru totul pe temelia evangheliei. Iubirea de Dumnezeu este fundamentul vieții Prea Sfinției Sale și este subiectul tratat cu predilecție în predicile și pastoralele Prea Sfinției Sale, iar iubirea de aproapele, dragostea către fii credincioși este izvorul nescac din care au purces toate faptele Prea Sfinției Sale de până acum.

Ca unul care am însoțit pe Prea Sfinția Sa, dela descinderea pe aceste plaiuri, aproape în toate lucrările P. Sf. Sale, — vizitațiuni canonice, sfințiri de biserici, inspecții inopinate, vizite la școli, spitale, etc. etc. am descifrat din toate faptele P. Sf. Sale, un singur gând și un singur dor „*fericirea și binele fiilor sufletești ai Prea Sfinției Sale și propășirea instituției în fruntea căreia se află și și-a pus toată puterea sa de muncă*”. Singura satisfacție a Prea Sfinției Sale, în cei cinci ani și mai bine de păstorire, i-a prilejuit-o ocazia când a putut constata că a mai adăugat o pietricică la temelia clădirii mărețe a viitorului acestei de Dumnezeu păzite Eparhii.

Abia sosit în fruntea acestei Episcopii, în orele puține de recreație, însoțindu-l pe Prea Sfinția Sa la plimbare, vedeam cum îl frământau neîncetat gânduri și idei noi pentru binele acestei Eparhii, în slujba căreia își pusese de acum toate ostenele vieții Sale, gânduri cum ar putea mai bine păstra întreg și neschimbat patrimoniul marilor înfăptuiri ale înaintașilor

și de a desăvârși și spori pe cât se poate mai mult așezămintele întemeiate cu multe sacrificii de marii antecesori ai Prea Sfinției Sale. Înființarea unui orfelinat în loc, a unui azil și cantine pentru cei bătrâni și neputincioși, a unei cantine școlare pentru copiii lipșiți, a unui orfelinat pentru orfanii din eparhie la una din mănăstirile noastre, înființarea și augmentarea unui fond de ajutorare în fiecare parohie a săracilor, a văduvelor și orfanilor de războiu și câte altele. Și dacă până în prezent n'a putut realiza tot ceea ce i-a frământat sufletul și a vroit a întemeia și desăvârși, este nu din vina Prea Sfinției Sale, ci a vremurilor prea vitrege și pline de greutate cu cari s'a luptat în scurta păstorire a Prea Sfinției Sale, a acestei Eparhii.

În calea dragostei ce Prea Sfinția Sa o nutrește fiilor săi sufletești, nu a putut sta nici un obstacol, nici vremea rea, nici frigul, nici căldura dogoritoare a verii, nici drumurile grele de străbătut ale celor chiar mai îndepărtate cătune și sate a acestei Eparhii. Tuturora Prea Sfinția Sa le-a arătat că le poartă o egală grijă părintească, de a-i conduce pe toți pe drumul ce duce la mântuirea sufletelor pentru binele lor și al neamului din care facem parte.

Pretutindeni pe unde a pășit Prea Sfinția Sa, a revărsat nădejdi și speranțe noi, — fii credincioși ai eparhiei noastre întrezărind zorile unor vremi mai bune. A revărsat din harul său cel bogat și peste cei avuți și peste cei săraci. A stat de vorbă, a ascultat cu răbdare păsurile, pretutindeni a mângăiat și încurajat pe cei ce aveau nevoie de mângăiere și încurajare. Rare ori a dojenit părintește pe cei ce au îndrăznit a călca orânduiri sfinte noastre Biserici strămoșești.

Oare atunci nu se cuvine ca să ne proșternem cu admirație și recunoștință în fața realizărilor înfăptuite de Prea Sfinția Sa într'un interval atât de scurt?

Și dacă astăzi îi facem pomenirea cu laudă și-i admirăm opera, o facem cu gândul, ca să înălțăm rugi fierbinți către Atotputernicul Tată Ceresc, ca să-i dăruiască încă multe zile, ca să poată duce la bun sfârșit, tot ceea ce și-a pus în gând a face și apoi ca să fie pentru noi toți un întremător și reconfortant popas și un prilej de reculegere și hotărîre spre fapte noi, spre binele Bisericii noastre strămoșești și a Patriei străbune, în slujba cărora cu toții ne aflăm.

Intru mulți ani Stăpâne!

Presb. Petru Toma
Secretar eparhial

Mărire Arhiereului

*Domnul este cu tine.
cel tare în credință.
(Cartea Judec. 6, 1)*

Scrutând viața Prea Sfințitului episcop Veniamin Nistor o găsește asemănătoare cu cea a mucenicului, căruia Mineiul ortodox îi închină ziua de 10 Februarie c. v.¹⁾.

Biserica își slăvește sfântul din această zi, pe martirul Haralambie, făcătorul de minuni, cântându-i troparul: „Ca un preot prea legiuitor ai jertfit lui Dumnezeu jertfa de laudă, lucrând cu sfințenie Ziditorului tău, a cărui patimi te-ai făcut râvnitor, de Dumnezeu cugetătorule... Arătatu-te-ai, fericite, ca un stâlp nemișcat al Bisericii lui Hristos, și ca un sfeșnic, pururea aprins, ai strălucit în lume, prin mucenicie, risipind întunecarea vrășmașilor... Cei care cinștim pomenirea ta cea întru tot prăznuită, te rugăm, dăruiește-ne mântuire²⁾“.

Iar noi ne lăudăm, împreună cu Pavel apostolul, arhiereul născut în aceeași zi a anului 1886, ca „pe locșitorul lui Hristos“³⁾ și ca pe „administratorul tainelor lui Dumnezeu“⁴⁾ care, „slujind bine, treaptă bună și-a dobândit și multă îndrăzneală în credința cea întru Hristos Iisus“.⁵⁾

Mărturiile ne spun că, deși era „neprihănit, treaz, cuviincios, îndemânatoc să învețe, blând, nu gâlceviitor, nu iubitor de argint, bun chivernisitor...“⁶⁾ totuși nu a „râvnit episcopie“, ori cât de „bun lucru“⁷⁾ ar fi „magisteriul apostolic“⁸⁾. Dar „mărturisirea clericilor, consensul poporului și judecata lui Dumnezeu și cea a lui Hristos“⁹⁾ l-au rânduit „mijlocitor între Dumnezeu“¹⁰⁾ și eparhia venerabilă a Caransebeșului. Căci „având adevărarea celor din afară“,¹¹⁾ dovedită „atât în cuvântul credinții, cât și prin exemplul purtării bune“,¹²⁾ și „fiind din sentința lui Hristos“¹³⁾, clerul, poporul, sinodul și regele l-au găsit „vrednic“ ca să fie „păziitor al legilor lui Dumnezeu și ținător al păcii și al concordiei bisericii“¹⁴⁾ bănățene.

„In biserică ca și într-o cetate zidită pe munte“, spune sf. Climent Romanul, „trebuie să fie ordine plăcută lui Dumnezeu, precum și e bună administrație, fondată pe evanghelia lui Hristos“¹⁵⁾. Anii păstoririi episcopului Veniamin, împovărați de suferințele și grijele războiului, sunt puțini. Totuși ei au dăruit eparhiei Caransebeșului și „ordine și bună administrație“. Această ordine e clădită pe dreptate, care „înfloresce ca finicul“, pe bunătate, care „din comoara cea bună a inimii omului iese“ și pe dragoste, care „toate le suferă și le rabdă“.¹⁶⁾ Emanând

din „legea divină“¹⁷⁾, ea s'a dovedit efice pe teren și bogată în seceriș duhovnicesc. Difuzată prin vizitațiuni canonice organizate și inspecțiuni documentare, prin îndemnuri părintești și pastorale cuprinzătoare, ea mângăie „deopotrivă atât pe păstoriți, cât și pe păstor“¹⁸⁾ și creiază solidaritatea¹⁹⁾ spirituală din jurul arhiereului ce rodește propășirea și consolidarea bisericii eparhiale.

Mirenii, care „luptă lupta cea dreaptă a credinții“²⁰⁾, văzând această „purtare de grijă a păstorului pentru ei, socotesc neogoita lui sârguință ca un semn al iubirii sale față de ei“²¹⁾. Deaceia ei cer, ca și sf. Ignatie theoforul din veacul al II-lea efesenilor,²²⁾ ca „toți eparhioții să fim de o părere cu episcopul, ca toți să stăm cu el într-o armonie atât de perfectă, ca și aceea ce iese din coardele unei și aceleiași chitare. Căci ori pe cine trimite Dumnezeu Tatăl, ca să ocârmuiască familia sa de pe pământ, trebuie să-l primim ca pe însuși tatăl familiei noastre“...

Pentru întărirea acestei armonii înviorătoare, dintre ierarh, cler și popor, a socotit F. O. R.-ul nostru eparhial, ca la împlinirea a 60 ani de viață și a 35 ani de muncă neîntreruptă în slujba sf. biserici și a națiunii, se cade să-și sărbătorească arhiereul.

„Nu suntem poruncitorii credinții nimănui, dar suntem ajutătorii bucuriei“²³⁾ obștești, ce prisoșește astăzi în toate bisericile de Dumnezeu păzitei eparhii a Caransebeșului. Acestei bucurii F. O. R.-ul îi dă expresie prin întemeierea fondului pentru clădirea catedralei episcopale, fond ce va purta numele episcopului Veniamin.

„Doamne, Dumnezeule al puterilor, fericit este Păstorul, cel ce nădăjduiește întru tine!“²⁴⁾.

Dr. Cornel Corneanu.
președintele F. O. R.-ului

1. 22 Februarie c. n.
2. Mineiul de Februarie, București 1909 p. 113 și 115.
3. Const. sf. apostoli.
4. I. Corint. c. 4 v. 1.
5. I. Tim. c. 3 v. 13.
6. Idem c. 3 v. 2-4.
7. Idem c. 3 v. 1.
8. Irineu I 3 c. 3.
9. Ciprian ep. 21.
10. Const. sf. apostoli.
11. I. Tim. c. 3 v. 7.
12. Can. 12 Laod.
13. Sf. Ignatie: Epist către Efes.
14. Ciprian: Epist. 72, 7.
15. Climens: Om. 3. c. 67.
16. I. Cor. c. 13 v. 6-7.
17. Ciprian: ep. 27.
18. Rom. c. 1 v. 12.
19. Gal. c. 3 v. 28.
20. I. Tim. c. 6 v. 12.
21. Sf. Ioan Hrisostomul: Despre preoție, cartea II. c. I. v. 85.
22. Epist. a 4-a.
23. II. Cor. c. 1 v. 24.
24. Psalm 83 v. 13.

Arhiereul și Granița

Plămădită din virtuți străbune și încălzită și înghițită de credința ortodoxă, „Granița“ a trecut peste toate încercările veacurilor și și-a păstrat întreaga credință până în zilele noastre.

Și a putut face aceasta pentru că două călăuze luminate au însoțit pe „grănicerul“ de întotdeauna și de azi: *Dragostea de Neam și iubirea de Hristos*.

Dragostea de Neam i-a adus faima, i-a purtat flamura biruinții peste hotare și i-a concretizat virtutea prin dar împărătesc — „Comunitatea de Avere“.

Tot ea a ridicat din pământul Graniței pe nemuritorii almăjeni Traian Doda și Eftimie Murgu.

Dar, mândria virtuților sale o supune smerită, azi, ca întotdeauna lui Hristos, Bisericii Sale și urmașilor Lui, de unde și prin cari îi vine puterea și pentru cari îi izvorăște iubirea.

Iubirea de Hristos, Granița a mărturisit-o și prin închinarea unui arhiepiscop dintre grăniceri pe seama scaunului vlădicesc din cetatea Caransebeș.

De aceea azi, când actualul urmaș al vlădicilor caransebeșeni, *Prea Sfinția Sa Parintele Episcop Veniamin Nistor* împlinește în scaunul nostru arhieresc grăniceresc, frumoasa vârstă de 60 ani, ridică glas din Granița și îndreptă cuget sincer și curat la Dumnezeu pentru sănătatea Prea Sfinției Sale.

Recunoscători Prea Sfinției Sale pentru colaborarea în satele noastre grănicerești și purtării de grijă ce ne-a arătat-o, îi aducem Păstorului sufletesc al Graniței din acest prilej simțitele noastre mulțumiri.

Il vedem și îl credem pe episcopul nostru Veniamin înglobat, ca și înaintașii săi, în cele două virtuți ale Graniței: iubirea de Neam și vajnic luptător pentru Hristos.

Pentru aceea azi, la luminatul praznic al Eparhiei noastre grănicerești, omagiul nostru oferit Prea Sfinției Sale, ca fiu credincios și membrii ai *Frăției Ortodoxe Române*, este integritatea neștirbită din trecut, de acum și de viitor a credinței noastre străbune ortodoxe române.

Iar pentru păstrarea ei și mângăierea sufletului grăniceresc dreptmăritor cerem dela Dumnezeu și strigăm Arhiepiscopului Veniamin:

„Intru muți ani Stăpâne!

Romulus Boldea
Vicepreședintele F. O. R.-ului
secția eparhială Caransebeș

P. S. S. Parintele Episcop Veniamin și educația tineretului

Neamurile pământului au ajuns la o răscruce de drumuri. Oamenii de seamă și înțelepți cugetători se străduiesc să le dea o nouă așezare, de pace, de liniște, de muncă folositoare și de prețios interes obștesc.

În această preocupare pentru ziua de mâine, desigur se ridică pe primul plan *educația tineretului*, care va forma generațiile viitoare ale statelor și neamurilor pământului, până ieri călăuzite pe căi greșite și cu tendințe distrugătoare.

Străduința celor de astăzi este chemată să refacă toată structura socială și să modifice din temelie concepția rosturilor omenești, îndrumate pe căi nenaturale, cu scopuri artificial forțate, spre materialism, spre ură și răutate.

Strălucitul pedagog elvețian *I. E. Pestalozzi* zice: „Formarea unei generații capabilă și pricepută la muncă și conștientă de datoriile sale față de familie, patrie și Dumnezeu, va provoca o stare socială mai fericită. Îmbunătățirile economice și administrative sunt, fără îndoială, necesare paralel cu educația, ele sunt însă de puțin folos și pot fi uneori chiar dăunătoare *fără educație*“.

Dar nu numai principiile sale pedagogice atât de minunate, ci însăși viața și activitatea de fiecare zi ale lui Pestalozzi sunt cea mai strălucită pildă pentru cei ce ajung în atingere cu copilul și au asupra sa o influență oarecare.

În această problemă de o capitală importanță, de-a da generațiilor ce vor compune statele și neamurile de mâine, o nouă orientare e de mare trebuință, să avem pururea înaintea noastră *icoana ce ne înfățișează pe Mântuitorul Iisus în mijlocul copiilor*. Aci găsim tot rostul nostru, și scopul și metoda povățuitor. Părinți și dascăli duhovnicești și ai treburilor sociale de tot soiul și din toate vremile, trebuie să înțeleagă cuvintele scrise în cartea sfântă: „*Lasați copiii să vină la mine*“, căci în zadar se vor strădui crescătorii generațiilor de mâine, fără folos vor fi toate metodele, ori cât ar fi ele de iscusite, cât și toate cunoștințele cât de folositoare și de trebuință s'ar părea să fie, — dacă cei mari chemați să călăuzească pe cei mici, n'au înțeles adevărul acesta al Sfintei Evanghelii și nu s'au străduit ca prin bunătate și dragoste să intre în sufletul celor mici, să câștige încrederea și alipirea lor.

Părinții, preocupați de lumeștile interese materiale sau de plăcerile și desfătărilor societății,

dascălii de toate gradele, care se poartă dela lecția din programa de învățământ la catalogul cu notele de clasificare și preocupări de mersul arătătoarelor pe cadranul ceasornicului și reproducerea cât mai fidelă a textului lecțiilor, pentru buna impresie în fața inspecțiilor și calificativele trebuitoare la avansare, *părinții duhovnicești*, ce se mărginesc la executarea automată a rânduielilor de tipic, *pozășuitorii tuturor resorturilor alcătuirii sociale*, cu mentalitatea îmbăcsită de preocupări materialiste, care i înstrăinează de sufletul mulțimii, — nu vor fi de nici un folos marelui obștii a neamurilor pământului și organizațiilor de stat de mâne.

Numai cel ce înțelege structura sufletească a copilului, cel ce se apropie de acest suflet și-l cercetează cută de cută și știe să cetească în aceste file, minunat scrise de Creator, cu toată duiosia, toată trebuința de o viață ce pulsează aci cu atâta voiciune, numai cel ce-și topește, cu toată bunătatea, cu toată căldura toată curată sa dragoste în jurul copilului, devenindu-i bun prieten, va putea să călăuzească pe omul și cetățeanul de mâne pe căile îndatoririlor sale, cu multele tentații și ispite, cu atâtea decepții și suferințe.

Imi vin în minte aceste gânduri oridecâte ori văd roiturile de copii în jurul *P. S. Sale Părintelui Episcop Veniamin*, la împărțirea anaforei, în biserica din Caransebeș, sau la alte ocazii aci și în altă parte, împărțindu-le cărți de rugăciune, icoanțe sfinte sau cruciulițe.

În cei câțiva ani, de când călăuzește în părintească grijă destinele eparhiei, l-am văzut mereu aproape de sufletul tineretului în formație, la toate manifestațiile sale, străduindu-se cu toată dragostea și prin toate mijloacele să-i apropie, să-l ridice spre lumina adevărilor eterne, de viață, cuprinse de Sfânta Evanghelie, să-i călăuzească pașii nesiguri spre căile curate și cinstite ale unei vieți neprihănite și împodobită cu bune fapte omenești și creștinești.

Cu ocazia vizitelor ce le face adeseori școlilor, cu prilejul vizitațiilor canonice stă cu atâta dragoste părintească de vorbă cu copiii, dându-le statură și îndemnuri, dăruindu-le câte o carte de rugăciune, o mică icoană sfântă, o cruciuliță.

Câți dintre noi n'am privit, cu duiosie și lacrimi în ochi, fețele luminate de fericire ale copilașilor ce primeau aceste mici, dar prețioase daruri din mâinile Prea Sfinției Sale, care vor închide înlăuntrul sufletelor acestor copii amintiri scumpe ce vor rămâne imprimare acolo pentru totdeauna, împreună cu adevărurile de

viață auzite și care le vor fi de mare folos în viața plină de atâtea vijelii și atâtea ispite.

Pavel Jumanca
Inspector general șc. pens.

Omagiu Arhierelui

Sunt mulți ani de-atunci... ani care s'au scurs ca ziua de ieri...

Am plecat ca mulți alții din Granița generalului Doda, de pe valea Almăjului și a Dunării, din valea Crainei și a Timișului, din a Borlovei și a Bistrei, ca să răspundem unei chemări sfinte, chemării neamului și a pământului românesc și mai presus de toate chemării unei credințe strămoșești, sădită și cultivată în sufletele grănicerilor de bătrâni noștri duhovnici, adevărații păstori ai sufletelor românești.

Am plecat... dar cei patruzeci de ani de despărțire de satele noastre, de căsuțele și bisericile noastre în care am crescut, de strana în care vocea firească, blândă și nemăestrită a unui cântăreț.. ne făcea să simțim toți fiorii înălțimilor cerești, nu ni-au înstrăinat comoara sufletelor noastre, ci ea a fost sporită, căci în orașul de reședință al graniței noastre am sorbit cu nesăț seva ființei noastre: credința și dragostea creștinească, adevăratele virtuți ce ne apropie de Dumnezeu.

Asistând la serviciile divine din biserica acestui oraș de reședință, oficiate de vrednicii preoți: A. Ghidiu, I. Stoian, Gh. Buru, Sp. Șandru, Gh. Petrescu și alții, însoțiți de diaconii: Dr. C. Corneanu, P. Magdescu, și Dr. A. Mihaescu, profesorii noștri de Religie și Română, inimile noastre se încălzeau spre Cel atot puternic, creatorul și stăpânitorul acestui minunat univers.

Dar cel care ni-a sporit și întărit virtuțile a fost păstorul păstorilor noștri, arhierul nostru de ieri și de azi pe care și-atunci ca și acuma îl avem în fața noastră ca pe-o icoană sfântă, ilustrând istoricul scaun episcopesc al Caransebeșului, ascultându-i învățăturile și admirându-l pentru blândețea și bunătatea lui.

El, arhierul ne-a învățat și arătat calea spre bine și adevăr, spre frumos și dumnezeesc, spre credință și dragoste sinceră, singurele noastre merinde spre veșnicie.

Institutul ortodox de teologie a eruditului protosincol Dr. I. Olariu de mai târziu, ne-a făcut să înțelegem și să trăim viața adevăratului creștin, care trebuie să se dovedească

prin fapte bune și virtuți ce nu desmint și nu întunecă faptele, iar îndemnul arhiereului Miron Cristea dela examenul de cvalificație preotească, care împreună cu Filaret Musta, Dr. Iosif Badescu, Dr. Gh. Popoviciu etc. cânta în cor cu candidatul „La râul Vavilonului...“, îmi răsună și acuma în suflet: „ori unde te vei duce și ori unde te va arunca soarta pe pământul neamului nostru, să cauți să servești Biserica și neamul!...“ cuvinte calde, rostite într'un moment de entuziasm purtat încă pe aripile cântării acestui psalm, care ne-a făcut să înțelegem de-atâtea ori și pe deplin misiunea marelui preot pentru acest neam și să fim pătrunși tot mai mult și tot mai profund de mistica Bisericii noastre creștine.

Cu aceste merinde sufletești, venit-am noi azi în numele atâtor serii de grăniceri învățați și neînvățați ca în această zi de sărbătoare să ne înseninăm sufletele și să ne bucurăm într'însa.

Și ne apropiem cu frica lui Dumnezeu cu credință și cu dragoste de cel ce întru numele Domnului își aniversează cei 60 de ani ai vieții, închinată dragostei lui Dumnezeu și iubirii neamului nostru.

În numele acestor grăniceri mireni înșiruiți sub praporii F.O.R.-ului și a scutului Bisericii ortodoxe, exprimăm omagii sincere arhiereului nostru și cu rugăciuni fierbinți către Dumnezeu, noi îi zicem: Întru mulți ani Stăpâne!

Prof. Matei Armaș

membre în Cons. sect. ep. a F.O.R.-ului

Rge. 96 Inf. și P. S. Sa Episcopul Veniamin

Regimentul 96 Infanterie, urmaș al bravilor grăniceri bănățeni, strajă de veacuri și munte de rezistență întru apărarea integrității frontierilor și afirmarea drepturilor neamului, își amintește cu piozitate de clipa plecării pe front ocotiți de arhiereasca Prea Sfinției Sale binecuvântare și cu credința neclintită în lupta sa eroică.

Regimentul 96 Infanterie, gloria Banatului, renume câștigat prin jertfe glorioase, în eroicele sale lupte și care a înscris pagini de glorie în istoria neamului, nu mai este.

Ostașii lui risipiți în diferite regiuni ale țării, nu v'au uitat și nu vă vor uita, Prea Sfințite Părinte.

Și nu uită sfaturile și îndemnurile creștinești și românești cât timp v'au fost credinșoși fii sufletești.

Prin mine, fostul lor comandant, vă trimit urarea lor, cu ocazia aniversării a 60 de ani de fericită, creștinească și românească viață, urându-Vă să trăiți mulți ani fericiți cu sănătate și muncă vrednică, pentru binele turmei credincioșilor și pentru propovăduirea și preamărirea numelui lui Iisus Mântuitorul nostru.

Să trăiți Prea Sfințite, întru mulți și fericiți ani.

Colonel Corneliu Fortunescu
fost comandant al Reg. 96 Inf. Caransebeș

Ierarhul în viața neamului

În istoria sa poporul nostru a fost miruit de providență cu mari conducători, ce au înfruntat vremurile, au dominat asperitățile, au intuit realitățile și au slujit năzuințele legitime ale neamului.

În această perspectivă voveozii și vladicii domnitorii și mitropoliții, regii și patriarhii, au fost simbolul unității și permanenței românești. Pe lângă semnificația politică ei au și una etică și religioasă: *sunt chiriarhi și etnarhi*. În calitate de conducători ai poporului, ei reprezintă idealul și tradiția milenară.

Pe această integrare în datina străbună și în năzuința spre sfințenie, apare strădania și eforturile creatoare ale înțeleptului vladică Veniamin. Așa trebuie descifrată și interpretată inițiativa de a sărbători jubileul celor 60 ani împliniți, prin care se aduce omagiu Bisericii și poporului, *căci viața unui episcop nu mai e a sa, ci a celor pe care îi reprezintă și îi slujește*. Valoarea vladicilor noștri, se afirmă în munca pentru slujirea poporului și acțiunea de înviore a credinței în viața statului.

Acțiunea caritativă — socială și educativă — culturală a Bisericii e îndrumată și cristalizată de Ierarhul inspirat din doctrina lui Iisus și din comorile vieții naționale. Această preocupare de apostolat și misionarism, constituie pentru un iera h misiune și răspundere în fața cerului și a istoriei. E o misiune grea și drumul ei aspru e presărat cu spini și obstacole mari. Primind cârja, episcopul a acceptat benevol și voluntar logica totalei jertfe pentru ideal și mântuirea turmei sale. Viața sa e osteneală în ogorul fără hotar al sufletelor și în strădania sa de mai bine pătimește, plânge și se roagă. Idealul vieții sale e cel inaugurat pe Golgota și viața sa e o dăruire pentru biruința plenară a adevărului creștin.

Prin deplinătatea harului și a virtuții, prin capacitatea eroică a sacrificiului, Ierarhul devine un erou al renunțării, un titan al iubirii și un profet al spiritualității în ascenziunea lumii spre lumină și transfigurare. Prin sinceritate, prin dârzenie, prin predică și faptă el este conducător și duhovnic cu mari răspunderi istorice.

Prin iubire și blândețe poate descurca inimile oamenilor și stimula energiile creatoare la învoire și sacerdoțiu, la apostolat și misionarism.

Conștient de importanța misiunii de arhieru, consilierul referent Virgil Nistor în 1938, când consăteanul său Episcopul N. Colan, atunci Ministru al Educației Naționale și al Cultelor, l-a rugat să primească a fi ales episcop la Maramureș a refuzat și a fugit întocmai ca Ierarhii primelor veacuri de misiunea supremelor răspunderi în fața lui Dumnezeu, a oamenilor și a istoriei. Așa se explică faptul că în anul 1941, Arhimandritul Veniamin Nistor a ezitat să ia pe umerii săi misiunea de vlădică al Caransebeșului și a refuzat, din modestie și finețe etică, propunerea de a fi ales episcop.

E aceasta nota Sa de distincție și superioritate sufletească, însușiri prin care s'a afirmat în toate posturile încredințate și a fost ales de divinitate și popor, vlădică la Caransebeș.

Pentru a evidenția noblețea inimii sale și a stabili adevărul și a defini timbrul personalității sale, redăm scrisoarea trimisă în 25 Mai 1941, în preajma alegerii, Dlui. Col. R. Boldea, scrisoare ce ne-a fost pusă la dispoziție cu plăcere de D-sa. Cităm: „Păr. Ancușa mi-a comunicat hotărîrea membrilor Adunării epahiale de a susține candidatura mea la alegerea de episcop și vă sunt foarte recunoscător și mulțumitor pentru înalta prețuire ce o faceți umilei mele persoane. Eu îi spuseseam Păr. Ancușa cu ocazia ultimei vizite la Sibiu, împreună cu Dv. că-l rog să nu mă ia în combinație, deoarece eu nu pot primi sub nici un motiv această mare cinste.

După plecarea Dv. am comunicat același lucru I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, care a înțeles motivele și m'a rugat să-i scriu Păr. Ancușa, ceea ce am și făcut. Rog cereți să vă arate scrisoarea trimisă înainte de a ști hotărîrea Dv.

Vă rog din tot sufletul a determina pe Păr. Ancușa să renunțe la mine și fiind Congresul electoral fixat pe ziua de 3 VI 1941, rog a vă consfătuți din nou pentru a susține candidatura altuia; căci eu nu pot primi o demnitate așa de sublimă, dar în același timp, cu atâta răspundere în fața lui Dumnezeu și a oamenilor“.

Totuși, dacă cu trei zile înainte de alegere a primit să fie ales se datorește insistenței și dorinței marelui Ierarh Nicolae Bălan, a cărui sfetnic și colaborator a fost aproape două decenii. Crescut în școala și tradiția șaguniană a Sibiului, Mitropolitul Nicolae, i-a cunoscut sufletul său curat, judecata sa clară, inima sa mărinimoasă, puterea sa de muncă, experiența sa pastorală și competența în treburile bisericesti și de aceea l-a dorit episcop la Caransebeș. Încât, Arhim. Veniamin, cu înfățișarea blândă și senină, cu frică și cutremur, pășește spre tronul episcopal, răspunzând prezent la porunca părintelui sufletesc și la chemarea poporului din eparhia Caransebeșului. Vedem în aceasta semnul chemării de sus și dreapta prețuire a omului ce și-a dedicat din adolescență viața binelui obștesc și idealului creștin.

Cerem, iertare Prea Sf. Episcop Veniamin, pentru această indiscreție, — pe care istoria o va înregistra și verifica, dar am crezut că la acest popas festiv, această scrisoare definește personalitatea vlădicului, ce s'a încadrat pe linia adevăraților ierarhi.

Până a ajuns episcop al Caransebeșului fiul preotului Dionisie din Araci (Arapătac) — orfan de 15 ani, prin grija și mucenicia mamei sale Elena — care a purtat cu vrednicie cei 38 ani de văduvie, a trecut prin toate ierarhiile vieții bisericesti. În toată activitatea sa s'a condus după principul că oricât am munci și realiza, nu ne îndeplinim decât datoria. Deaceia a iubit discreția și modestia, i-a plăcut munca și a fost animat de sinceritate și iubire în sacerdoțiu.

Crescut în lunca Oltului și lângă țara Bârsei, el poartă în sufletul său imagina satului natal și icoana mamei dragi — simbol al credinței și jertfei creatoare. În inima sa arde candela iubirii de orfani și năzuința de a înfăptui mila față de cei săraci, căci el în lupta vieții a fost și orfan și sărac.

Pe fața sa senină se citește bunătatea fiului de preot și modestia proverbială a omului înțelept. Menționăm că satul Araci ne-a dat Bisericii pe cărturarul episcop Nicolae Colan al Clujului și pe înțeleptul și blândul Veniamin al Caransebeșului, ce au fost *prieteni de copilărie* și acum *frați de apostolie*, căci amândoi se dau iuesc idealului evanghelic, slujesc poporul, cultivă dătina străbună și apără tradiția șaguniană și autoronomia Bisericii.

Prin aceasta va înoda și continua tradițiile caransebeșene și va afirma permanenta valabilitate a fermentului creștin în dinamica vieții sociale.

Cu discreția și modestia ce-l caracterizează, știm că i-a venit greu să accepte această sărbătorire, dar îl asigurăm că dacă tăceam noi, vorbeau faptele și ctitoriile sale. După cum a fost chemat de Dumnezeu și ales peste voia sa episcop, tot așa și această sărbătorire se face tot peste voia sa, pentru slava Bisericii și bucuria poporului și păstoriților săi.

Dacă la instalare poporul a spus „așa Arhiepiscopul ne trebuie nouă“, apoi același popor la acest popas festiv îi strigă din suflet „Sunteți Prea Sfințite Episcop, pe linia marilor înfăptuiri și continuați tradiția marilor ierarhi și rugăm pronia cerească să vă dea putere și sănătate și vă strigăm din inimă curată: „Întru mulți ani Stăpâne!“.

Preot I. Cășuneanu

Prea Sfințitul Veniamin și preoții Săi

- Omagiu la împlinirea celor 60 ani de viață -

La 22 Februarie anul acesta Prea Sfințitul Veniamin împlinește vârsta de 60 ani.

Chiar dacă aceste smerite rânduri de omagiu ar atinge modestia discretă a înaltului nostru Arhiepiscop, încreștarea pe răbojul acestei foi a evenimentului este o datorie față de omul care la începutul unei răspântii noi din viața Bisericii și a Neamului și-a legat zilele și numele de această Eparhie și apoi este o fiiască datoric de recunoștință pentru noi preoții.

Trece pragul celui de-al șasezecelea an de viață cu sănătate și cu deplină încredere și hotărâre de muncă vrednicul fiu al Ardealului, care ilustrează întru cinste și demnitate scaunul vlădicesc al marilor Săi înaintași.

Bunul Dumnezeu a rezervat o soartă privilegiată Eparhiei acesteia ca tocmai în epoca când Biserica noastră străbătea cea mai simțită criză de personalități proeminente la locurile de mare răspundere, i-s'a dăruit la timp un cărmaci cu alese însușiri sufletești.

A adus în sufletul P. S. Sale de ardelean crescut în atmosfera familiei preotești din Arpătac și călit apoi în luptele naționale pentru credință și limbă, toată profunda iubire cu care cineva se poate lega cu inima și cu fapta de neamul și pământul strămoșilor săi, dar mai presus de toate dragostea desăvârșită pentru Biserică și slujitorii ei. Nu știu dacă este preot în această Eparhie care să nu fi avut în parohia sa nu odată și nici în treacă chipul senin și vorba blajină și povătuitoare a Întăistătorului său. De pe amvonul celor mai îndepărtate bisericești, de pe trapeza mănăstirilor bănățene din fața mulțimilor de credincioși, în fața soboarelor preotești, dela catedra școalelor, ori chiar dela masa modestă a fiecărui preot, glasul său binegrăitor a binecuvântat, a îndemnat, a sfătuit, și mai totdeauna tumultos ca o chemare de Sus a rostit răspicat și fără reticențe *ma-rea datorie a alipirii față de Biserică prin care au străbătut și pururea vor străbate la suprafață ecurile marilor adâncimi ale sufletului românesc, încercând a face pe toți a înțelege mai ales în aceste vremuri de fundamentale prefaceri și clocotiri, că numai prin*

această Biserică, Neamul nostru, — precum în trecut, — își va exprima și în viitor crezul și-și va schița destinul istoriei sale.

Trăind ani îndelungați în centrul vieții bisericești dela Sibiu sub duhul șagunian și îndrumarea dinamică a I. P. S. Mitropolit Nicolae s'a adaptat până la delapidare de sine noului mediu unde a descălecat. Sufletele blânde și inima deschisă a credincioșilor Săi bănățeni, locurile pline de farmecul frumuseților naturale, dela început au atras dragostea noului ierarh și cu cât s'a apropiat mai mult de popor și de preoții săi și i-a cunoscut mai bine s'a simțit mai atașat sufletește de oameni și de locuri.

Personalitate de o aleasă ținută sufletească, înzestrat cu rare daruri naturale ale spiritului, iubitor de ordine, adânc cunoscător de oameni, printr'un dar firesc de pătrundere și printr'o îndelungată experiență, a reușit și reușește întotdeauna să limpezească drumurile, să domine cu înțelepciune situațiile cele mai dificile și să rezolve împăciuitor problemele ce s'au ivit, sau se ivesc.

Pe noi preoții ne-a mișcat în deosebi o altă trăsătură sufletească a P. S. Sale: *duhul blândeții și al bunătații*. Am putea spune fără exagerare că în această dieceză sunt cele mai umane raporturi dintre ierarh și preoțime.

P. S. Episcop Veniamin rămâne tare și biruitor prin bunătața sa fără limită, dominând, desigur nu fără proprii amărăciuni, atâtea situații grele în care măruntele interese omenești atât de variate și multiple mereu se amestecă și se îmbulzesc în viață, să calce peste cele de ordin înalt și netrecător. În lupta pe care noi preoții parohiilor o ducem cu răspunderea dumnezeieștii chemări, ori cu viața sub aspectul sub care ni-se prezintă, avem trebuință de îndrumare, sprijin și incurajare. Nimeni din noi n'a plecat vreodată din fața Sa fără o vorbă caldă dătătoare de mângâere și de speranțe și mai ales fără ajutorul efectiv fie în ogorul duhovnicesc, fie în cel material.

Fără a fi om al formelor ci mai mult al realităților nu face pe nimeni să întâmpine în lucrarea sa bună vreo stingherire sau să simtă în elanul său creator vreo încătușare.

Orice inițiativă bună și orice plan de lucru, fie ele venite dela preotul cel mai umil, sunt acceptate și binecuvântate, iar înfăptuirile recunoscute și evidențiate.

Desigur că evenimentele grele prin cari am trecut și zodia velleatului în care ne sbatem ne oferă adeseori descurajarea.

Totuși când dezorientarea ne este mai mare și greutatea mai acută, te pomenești cu vlădica Veniamin la ușa parohiei și ca prin farmec te scoate din toropeală, din sbucium pentru că nici una din problemele ce ni se impun să nu fie lăsate fără rezolvare și viața bisericească să nu se oprească în loc.

Bunul și Dreptul Dumnezeu știe ce urzeală slabă este omul și că din lutul pământului și din suflarea Cerului îi este împletită firea. Dar El și strădania spre cele înalte vede și fapta cea bună în cartea vieții scrie.

În cumpăna dreptății Sale Domnul cântărește cenușa clipelor și a anilor vieții omenești, iar din aurul faptelor bune făurește celor muritori coroană răsplătitoare. Prea Sfințitul și bunul nostru Stăpân primește acum în coronarea celor 60 de ani de viață pusă fără odihnă în slujba Bisericii și Neamului.

Cu acest prilej fac înțeleptului nostru părinte sufletească cele mai respectuoase urări de sănătate și viață îndelungată, pentru că încă mulți ani de acum înainte să

sporească sub înalta păstorire a P. S. Sale tot lucrul cel bun spre lauda lui Dumnezeu și slava sfintei Sale Biserici

Intru mulți și fericiți ani Prea Sfințite Stăpâne!

Pr. D. V. Anuțolu

Prea Sf. Sa EPISCOPUL VENIAMIN și Muncitorii

Când, în August 1941, *P. S. S. Episcopul Veniamin Nistor*, a purces din dreapta scaunului mitropolitan dela Sibiu, spre tronul vlădicesc al Caransebeșului, în drumul Său de măreție și eilan, presărat cu florile devoțiunii și bucuriei de nedescris, printre miile de credincioși cari își așteptau Arhipăstorul, în cântece de coruri și arderi de tămâie pe sub baldachinele de verdeță înșirate de-alungul drumului, dela Vama-Marga și până la Caransebeș, l-a fost dat să cunoască și mărturisirea unui sentiment de simpatie exprimat într'un mod cu totul deosebit, din partea *muncitorilor dela Uzina Ferdinand*.

Această cunoștință, într'un moment sărbătoreț efemer, s'a sporit, s'a intensificat și s'a perpetuat, luând proporțiile unei adevărate probleme între preocupările de mai târziu ale noului episcop al Caransebeșului, care va mai întâlni astfel de credincioși la: Reșița, Anina, Nădrag, etc.

...Muncitorii, fie din ramura siderurgică sau forestieră, mineri sau din ateliere, constituie un număr foarte important în totalul credincioșilor Eparhiei Caransebeșului ca aspirațiunile și manifestările lor spirituale să necesite o preocupare deosebită din partea P. S. Sale.

Spre deosebire pe populația satele noastre, cu o credință și cu o tradiție bine conturată, credincioșii centrelor muncitorești, prin diversitatea obârșiei și a concepției de viață, cu imixțiuni eterodoxe, cu deprinderi de viață pe cât de variate, pe atât de interesante, imprimă colectivității un caracter specific.

Proveniți din toate părțile țării, ba chiar și de dincolo de fruntarii, în componența acestei mase intră tot felul de elemente și astfel poți distinge toată gama sentimentelor omenești cu întreagă complexitatea și reflexiunea sufletului lor.

...Cunoscând aceste realități din viața muncitorească, prin contactul direct cu terenul, din prilejul vizitațiunilor canonice, sau din discuțiile

cu preoții și conducătorii acestor centre muncitorești, P. S. Sa a luat dintru început toate măsurile dictate de împrejurări pentru că și acești credincioși să se bucure de darurile harismatice ale Sf. Biserici dreptmăritoare.

Astfel, P. S. Sa s'a interesat ca fiecare centru industrial să-și aibe biserica lui, împodobită și înzestrată cu toate cele necesare pentru a satisface cerințele cele mai exigente. A căutat să așeze în fruntea acestor parohii slujitori destoinici și reprezentativi, instruiți special cu suplimente de povețe și îndemnuri pastorale pentru credincioșii lor.

S'au sporit cărțile din bibliotecile parohiale ale acestor centre prin volume de interes muncitoresc trimise de către Ven. Cons. Eparhial prin grija P. S. Sale.

Parohiile: Ferdinand, Nădrag și Călan (din Arhiepiscopie) a primit „Cartea de Rugăciuni“, editată de P. S. S. Episcopul Veniamin, gratuit pentru fiecare muncitor și elev de școală. Acestea împreună cu tot atâtea iconițe, au constituit un dar special atras de mărinimia *Ing. Const. Orghidan*, administratorul delegat al Soc. F.N.C. din 1940—1944, care apreciind opera de propagandă a P. S. Sale, a acordat Sf. Episcopii un larg sprijin material în acest scop.

Publicațiile Sf. Episcopii: „Foaia Diecezană“, „Altarul Banatului“, „Biblioteca Religioasă-morală“ și „Calendarul Românului, consacra numere și pagini întregi *problemei muncitorești* în care se susțin interesele și se dau povețe și îndemnuri muncitorilor.

O grijă deosebită poartă P. S. Sa pentru stăvilirea plăgilor sociale.

Astfel printr'o pastorație dirijată și metodic executată, am ajuns la stingerea concubinajului, la înăbușirea sectarismului și la înfrânarea imoralității din aceste centre.

În cece privește intensificarea vieții religioase din parohiile muncitorești, putem afirma, spre satisfacția noastră și lauda Prea Sfințitului Episcop Veniamin, că aplicând întru totul programul de pastorație conceput de P. S. Sa: cu paraclise și cercuri pastorale, cu adunări ale „Oastei Domnului“ și Soc. „Sf. Gheorghe“, cu instruirea enoriașilor în Coruri și Căminuri Culturale, cu pastorație individuală și apropiere sinceră de credincioși, am ajuns la formarea unei conștiințe religioase a muncitorilor, pe care o vom face să trăiască, să crească și să înflorească!...

Pr. Ion Racoveanu

Și noi suntem prezenți...

Sunt aproape doi ani, de când porțile Sf. Episcopii a Caransebeșului s'au deschis larg, spre a lăsa să intre frații de pe meleagurile pustiite și semănate cu jale și moarte. Sălile erau pline de slujitori ai altarului cu fețele supte și încrețite de chin, cu privirile speriate, de copii cu ochii scăldați în lacrimi. Preoții cerșeau altare pentru închinare, iar copiii adăpost, căldură și hrană.

Neobosit, cu fruntea-i încrețită de griji, dar cu ochii strălucitori de bunătate, un om stătea de veghe. Primea pe toți, asculta pe toți, ajuta pe toți. Pentru fiecare avea un cuvânt de mângâiere, tuturor le mărea flacăra nădejzii din suflet. Era vlădica Veniamin, omul înțelegător al vremilor, care, cu inima-i largă de apostol, a primit cu toată căldura să fie utilizați în această dieceză, destul de săracă, aproape 300 de preoți și cântăreți bisericești. De atunci și până astăzi le poartă de grijă și-i încurajează.

Bunul Dumnezeu a vroit ca o bună parte dintre cei loviți de soartă să fie încă sub părinteasca oblăduire a Prea Sfinției Sale la împlinirea a 6 decenii din viață. Vârsta frumoasă și binecuvântată de Dumnezeu cu sănătate și multă putere de muncă pentru binele Bisericii.

Credincioșii și slujitorii altarelor, din Carpați și până la Dunăre, din Banatul românesc și din cel sârbesc, își sărbătorească astăzi cu mândrie și satisfacție sufletească pe Stăpânul și Arhiereul lor.

Dar, Prea Sfințite Stăpâne, și noi suntem prezenți la această sărbătoare și noi luăm parte la bucuria lor și a Prea Sfinției Voastre și noi Vă sărbătorim!

Cu acest prilej Vă dăruim sufletele noastre, pline de recunoștință fiiască pentru grija ce ne-ați purtat și ne-o purtați.

Din piepturile noastre se înalță mai duios răsunetul ecteniilor de mulțumire și imnurilor de slavă pentru sănătatea Arhipăstorului nostru.

Primiți deci, Prea Sfințite Stăpâne, în această zi de serbare, ca dar, inimile noastre pline de recunoștință și încredințarea că în sufletele noastre va rămâne pururea vie figura de adevărat apostol a bunului vlădică Veniamin al Caransebeșului, pe care-l vom pomeni în rugăciunile noastre, oriunde ne vor duce pașii vieții!

Intru mulți ani, Stăpâne!

Preot Dimitrie D. Popescu

Consfătuire

Mănat de dorul de a călăuzi pe toți păstoriții săi în calea mântuirii și de a stimula tot mai mult zelul apostolic în slujitorii sf. Altare din Eparhia Caransebeșului, Prea Sf. Sa Păr. nostru Episcop Veniamin a convocat pe ziua de 14 Febr. a. c. o consfătuire la reședința episcopescă.

La această consfătuire au luat parte P. C. consilierii eparhiali și protopopi tractuali:

Prot. Ic. stfor R. G. Ancușa, Dl. D. Sgăverdia, Prot. Dr. M. Bănescu, consilieri; Protopopii Dr. A. Mihaescu-Logoj, V. Musta-Oravița, I. Câmpianu-Orșova, Dr. N. Iorgovan-Bocșamont, I. Oravițan-Răcăjdia, I. Muntean-Făget, I. Suru-Caransebeș, Pr. I. Câmpianu, rev. eparhial și P. Toma, secr. eparhial.

Prea Sf. Sa arată că acum războiul a început în țara noastră. Diferite probleme sunt deschise pentru Biserica noastră și greutăți de înfrutat pe câmpul moralei și credinței, sunt destule.

Pentru rezolvirea acestora se cere ca Episcop și preot, cler și popor să fim toți uniți sub îndemnul mântuitor de veacuri al sf. Scripturi.

Acesta este motivul convocării constituirii, a se discuta în sobor problemele și greutățile zilei, ca apoi să se alcătuiască — după statutele în comun planul de lucru în via Domnului.

Vlădică, Consiliu eparhial și protopopi se confruntă după preceptul evanghelic pentru binele Eparhiei.

Centrul Eparhiei se sfătuește cu „ochii și urechile” episcopului — protopopii, — cari la rândul lor convin cu preoțimea întregă, hotărîndu-se mărirea râvnei întru viața religioasă a Eparhiei noastre.

Se înșiră, între altele, deosebita atenție ce ne-o impun vremurile pentru catehizație. Se cer tot mai impetuosi raporturi intime, sincere și curate, existente deja dintre preot și protopop, și apoi dintre aceștia și centru.

Se reamintesc pentru consultare circularele P. S. Sale Nrii: 226, 691, 705/942; 3752, 4637/943 și 7141/944, cari cuprind rezolvirea tuturor datoriilor din parohii și ușurează organizând munca preotului pentru bine.

Inființarea asociațiilor de femei în parohii devine tot mai necesară și se impune ca o datorie.

Preotului i-se amintește în rezumat sfatul Mântuitorului: „Fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii!”.

Într'o atmosferă de frățescă și creștinească dragoste s'a sfârșit consfătuirea și s'au întărit inimile tuturor de a face.

INFORMAȚII

PARTEA OFICIALĂ

DISTINCȚII.

Din prilejul împlinirii etății de 60 ani, P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin, apreciind zelul și activitatea lor preoți, a binevoit să acorde următoarele distincțiuni: Păr. secretar eparhial P. Toma, Protopop onorar. Preotului Gh. Popovici-Mărul blane roșii. Următorilor preoți dreptul de a purta brâu roșu: Ilie Câmpianu, rev. eparhial, I. Racoveanu-Ferdinand, M. Rădoi-Obreja, Boris Țurcan-Lugoj, G. Belcotă-Cornereva, D. Stoichescu-Jupalnic, E. Popovici-Mărcina, V. Crețu-Ciclova-montană, Tr. Bojin-Uzdin, V. Perin-Petrouasela, L. Cârdu-Sân-Mihai, ultimii trei din Banatul iugoslav.

Le exprimăm tuturor felicitările noastre, cu nădejdea, că aceste distincțiuni le va întezi zelul spre o și mai rodnică activitate spre binele și progresul sf. noastre Biserici și a poporului dreptcredincios.

In Ziua de 16 Februarie P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin, însoțit de Dl. pictor C. Baba prof. al școlii belearte și director al pinacotecii din Iași, fu al Banatului, a vizitat comuna *Luncavița*, spre a lua dispoziții în legătură cu pictarea din nou a bisericii. Deși zi de lucru, P. Sf. Sa a fost așteptat înainte de intrarea în sat de un banderiu de călăreți, iar pe stradă și în fereștii multă lume și mai ales copii. În fața Bisericii așteptau Pr. N. Valeanu din Cornea, Corpul didactic, cu elevi și mulți credincioși în frunte cu primarul satului, care a rostit cuvinte de bineventare, iar corul a întonat „Pre Stăpânul”. Intrând în biserică, care s'a umplut de credincioși, P. Sf. Sa le-a adresat cuvinte de învățătură și întărire a credinței, îndemnându-i la alipire de sf. Biserică și de Mântuitorul nostru Iisus Hristos, laudându-i pentru jertfele și răvna ce o arată față de casa Domnului, în frunte cu zelesul lor preot. Le mulțumește pentru primirea făcută, în care vede alipirea lor față de mama cea bună a Neamului, care e Biserica noastră strămoșească.

A constatat cu bucurie numărul mare de copii, comuna având un spor de populație, față de alte comune din Banat, care au o vădită scădere. La eșire P. Sf. Sa a împărțit copiilor iconițe, cărți de rugăciuni și cruciulițe. După vizitarea Of. parohial a luat masa în casa ospitalieră a preotului I. Săbăilă, iar după masă s'a reîntors la reședință, însoțit până la gară de preotul locului, care l-a așteptat și la sosire.

Cuc. preoți în 3 Martie a. c. la Sf. Liturghie vor scoate Sf. Agneț pentru Liturghiile celor mai înainte sfințite.

Circulară

Nr. 730 B. 1946

Prea Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin împlinește 60 ani de viață în ziua de 22 Februarie a. c.

Zi însemnată este aceasta în viața P. Sf. Sale, dar în acelaș timp și în istoria eparhiei noastre, oferindu-ne tot odată plăcutul prilej de a ne manifesta, din nou dragostea și devotamentul nostru unanim față de înalta persoană a Chiriarhului nostru, care multă sămânță bună a semănat și samănă mereu ogorul eparhiei noastre.

De aceea, Consiliul nostru eparhial, în ședința plenară dela 6 Februarie a. c., a hotărît ca să sărbătorească această aniversare în cadrul unor festivități, în zilele de 23 24 Februarie a. c., la care să ia parte întreg clerul și poporul credincios din eparhie.

Festivitățile se vor desfășura după programul anunțat.

Aducând acestea la cunoștința Prea On. Oficiu protopopesc, Consiliul eparhial se vede îndemnat să mai ia următoarele dispozițiuni:

1. Toți protopopii să-și țină de a lor datorie de a lua parte la aceste festivități, prezentându-se în fruntea unei delegații de preoți și mireni, din care să facă parte cel puțin 3 preoți.

Din protopopiatele din apropierea Caransebeșului se vor prezenta cât mai mulți preoți, toți aducând cu sine odăjdii luminate, de preferință galbene, spre a se putea încadra în litiă care va conduce pe Prea Sf. Sa până la biserică catedrală.

Toți protopopii vor conliturghisi la Sf. Liturghie arhierescă de Duminecă 24 Februarie a. c. Deci aducând cu sine toate odăjdiile, vor veni pregătiți pentru Sf. Liturghie.

2. In Dumineca din 24 Februarie a. c., în toate bisericile din eparhie, în cadrul Sf. Liturghii, se va săvârși cuvenita rugăciune de mulțumire pentru câștigarea cererei și pentru toată facerea de bine dela Dumnezeu, conform rânduielii din liturgier, intercalându-se ecteniile cuvenite la ectenia cea mare și la ectenia întreitelor cereri de după Sf. Evanghelie și după rugăciunea amvonului cetindu-se rugăciunea de mulțumire.

Comemorând însemnătatea zilei, din nici o biserică să nu lipsească predica preotului, care să arate și să aprecieze după cuviință realizările

de ordin bisericesc duhovnicesc și economic de sub arhipăstoria Prea Sf. Sale Episcopului Veniamin.

La rugăciunea de mulțumită se vor invita toate autoritățile civile, militare și bisericești din comună.

După masă, unde este posibilitatea, să se comemoreze această zi în cadrul societăților religioase, eventual și prin serbări școlare.

Nu ne îndoim, că Prea On. Oficiu protopopesc va da toată atențiunea acestui praznic de bucurie duhovnicească, care nu este numai o simplă aniversare, ci este merit, din considerare la vremurile prin care trecem, ca să adune și mai mult pe credincioși în jurul Sf. Biserici și a Arhipăstorului, al cărui toiaș trebuie să fie și să rămână îndreptar de viață nu numai în cele bisericești și duhovnicești, ci și în toate ni-zuințele de suflete întăritoare din viața Neamului nostru.

Caransebeș din ședința secțiilor unite ale Consiliului eparhial, ținută în 6 Februarie 1946.

Președinte ad. hoc:

Prot. Ic. Șfor R. G. Ancușa
consilier referent

Secretar:

Pr. Petru Toma

CONCURSE

În baza ordinului Ven. Cons. eparhial No. 5877 B'945 din 3 Decembrie 1945 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de paroh la parohia de cl. III-a din comuna **Rueni** cu filia Turn, protopresbiteratul Caransebeșului devenită vacantă pe urma transferării preotului Aurel Lazăr în parohia Zlagna.

I. BENEFICII:

1. Sesiune parohială în extinderede 30 jug., 1444 st.
2. Birul parohial uzitat.
3. Veniturile stolare uzitate.
4. Locuință în natură.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele și beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificația cerută pentru parohii de cl. III-a precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan să-și înainteze cererile, adresate consiliului parohial ort. rom. Rueni cu filia Turn, prin Prea On. Oficiu protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea Onoratului Protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Rueni, din ședința extraordinară a Consiliului parohial, ținută la 7 Ianuarie 1946.

Președinte:

Pr. Viorel Filip

Secretar:

Solomon Seracin

Nr. 36|1946

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

Caransebeș, la 14 Ianuarie 1846.

Isaia Suru
protopop

În baza ord. Ven. Cons. Ep. No. 5762 B 1945 se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru postul de paroh în parohia vacantă de cl. II din comuna **Iaz**, protopresbiteratul Caransebeșului.

I. BENEFICII:

1. Sesiunea parohială în extenziune de 25 jug. 597 stj.
2. Birul parohial
3. Venituri stolare uzitate.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare, a catehiza la școala primară și a învăța pe copii să cânte în biserică, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după veniturile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de cl. II, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului Diecezan, să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. din Iaz, prin Prea On. Of. protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Iaz, în ședința Consiliului parohial ținută la 15. Ianuarie 1946.

Președinte:

Pr. Eftimie Sârbu
adm. parohial

Secretar:

Gheorghe Ambruș

Nr. 55|1946.

În conțelegere cu Oficiul protopopesc ort. rom. din Caransebeș.

Caransebeș, la 18 Ianuarie 1946.

Isaia Suru
protopop

Renunțând Adunarea parohială din Sudriaș la dreptul de alegere, amăsurat înaltei ordinațiuni a Ver. Cons. eparhial Nr. 5882 B|1945 din 22 Noemvrie a. c. se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru întregirea prin numire a postului de paroh la parohia de cl. III-a din comuna **Sudriaș**, protopopiatul Făgetului.

I. BENEFICII:

1. Sesiune parohială în estindere de 32 jug.
2. Veniturile stolare uzitate.
3. Casă parohială nu este.

II. INDATORIRI:

Preotul numit este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele și beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului numit.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de cl. III-a precum și binecuvântarea P. S. Sale Episcopului diecezan să-și înainteze cererile adresate Ven. Cons. eparhial prin Prea Onoratul Oficiu protopresbiteral Făget.

Sudriaș, din ședința extraordinară a Consiliului parohial ținută la 16 Decembrie 1945.

Președinte:

Petru Vasilescu
preot

Notar:

Ion Ienășescu

Nr. 522/1945

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral

Ioan Muntean
protopresbiter

În baza ordinului Ven. Cons. Ep. Nr. 5762B-945 din 15 Noembrie 1945 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ la postul de paroh la parohia de cl. III-a din comuna **Crâjma** cu filia **Mal** protopresbiteratul Caransebeșului devenită vacantă prin transferarea preotului Nicolae Bogdan.

I. BENEFICII:

- 1) Sesiunea parohială în extindere de 38 jug. 832 st.p.
- 2) Birul parohial uzitat.
- 3) Veniturile stolare uzitate.
- 4) Locuință în natură.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele și beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificația recerută pentru parohii de cl. III-a precum și binecuvântarea P.S.S. Episcopului diecezan să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. Crâjma cu filia Mal prin Prea Onor. Oficiu protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea Onoratului Protopresbiter tractual în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nici decum în ziua de alegere.

Crâjma, din ședința extraordinară a Consiliului parohial, ținută la 30 Decembrie 1945.

Președinte:

Pr. Nicolae Sușoi

Nr. 34-946

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral din C-sebeș. Caransebeș la 14 Ianuarie 1946.

Secretar:

Mihai Drăghici

Isaia Suru
protopop.

Comunitatea de Avere Caransebeș

Nr. 851/1946 D. S.

Publicațiune de licitație

Comunitatea de Avere din Caransebeș ține licitație publică pentru vânzarea a 20.000 st. lemn de foc de esență fag pe tulpină din seria II v. parcela 12 pădurea Salătru-cu situată în hotarul comunei Mărul ocolul silvic Ohaba Bistra în ziua de **1 Martie 1946 orele 11 a. m.**

Licitația se ține în biroul Direcțiunei silvice.

Ca garanție de licitație se fixează 5% din valoarea materialului scos în vânzare care se va depune în numerar la Caseria centrală a Comunității de Avere, iar recizisa se va anexa la oterță.

Condițiunile de vânzare (caietul de sarcini) se pot vedea în orele de serviciu, la Direcțiune și Ocolul silvic Ohababistra.

Caransebeș, la 14 Februarie 1946.

Direcțiunea
Comunității de Avere

Judecătoria Mixtă Orșova, secția cf.

Nr. 1174-945 cf.

EXTRAS:

Din publicațiunea de licitație contra urmăriților Iosif și Terezia Salmen din Orșova,

Judecătoria a ordonat licitațiune execuțională în ceea ce privește imobilul cuprins în cf. Nr. 1646 a comunei Orșova, numit Ortsalge de 1 jugăr 267. 1-2 stp.

Licitația se va ține în ziua de **15 Aprilie 1946**, ora 10, în localul oficial al C. F. din Orșova.

Orșova, la 16 Noembrie 1945.

ss **Dr. Teodor T. Cerghit**, judecător

ss **Ioan Radoi** aj. cond. de cf.

Pentru conformitate imp.:

Indescifrabil.